

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 13 aprilie 2022
(OR. en)

8205/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0115(COD)**

PI 40
COMPET 243
MI 289
IND 122
IA 44
CODEC 499

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 aprilie 2022
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 174 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și de modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/1753 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 174 final.

Anexă: COM(2022) 174 final

Bruxelles, 13.4.2022
COM(2022) 174 final

2022/0115 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și de
modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/1753 ale Parlamentului
European și ale Consiliului și a Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2022) 193 final} - {SWD(2022) 114 final} - {SWD(2022) 115 final} -
{SWD(2022) 116 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Dreptul Uniunii protejează indicațiile geografice (IG) pentru produse agricole și alimentare, vinuri și băuturi spirtoase. În prezent, nu există însă niciun mecanism la nivelul UE pentru protejarea denumirilor unor produse precum sticla de Murano, tacâmurile de Solingen, tweedul de Donegal, dantela de Halas sau bijuteriile de Gablonz. Deși peste jumătate dintre statele membre au instituit sisteme naționale specifice de protecție (*sui generis*) pentru produsele artizanale și industriale (AI) care au caracteristici diferite, celelalte recurg doar la mărci și/sau la norme privind concurența neloială pentru a-și proteja activele necorporale. În plus, în cadrul pieței interne nu există niciun sistem transfrontalier de recunoaștere reciprocă a sistemelor naționale de protecție. La nivelul Uniunii, producătorii pot înregistra mărci individuale, mărci colective și mărci de certificare. Cu toate acestea, protecția conferită de marcă nu înseamnă că producătorii de produse industriale și artizanale pot să certifice la nivelul Uniunii legătura dintre calitate și originea geografică, legătură care denotă caracteristici atribuite unor competențe și tradiții locale specifice.

Ca urmare a insecurității juridice create de fragmentare, producătorii întâmpină dificultăți atunci când vor să protejeze produse AI legate de o anumită arie geografică. Producătorii sunt mai puțin stimulați să investească în astfel de produse, să coopereze pentru crearea unor piețe de nișă și să mențină competențe și tradiții locale unice. Îndeosebi micii producători (IMM-uri și microîntreprinderi) pot pierde oportunități de piață.

Prin propunere se urmărește, așadar, stabilirea unei protecții la nivelul Uniunii direct aplicabile a IG pentru produse AI. Scopul este să se îmbunătățească poziția producătorilor de a-și proteja, la nivelul întregii Uniuni, produsele AI împotriva contrafacerii și să li se ofere producătorilor stimulente pentru a investi în aceste produse. Prin propunere se urmăresc, de asemenea, îmbunătățirea vizibilității produselor AI autentice pe piețe și, prin urmare, crearea de beneficii pentru consumatori. Regiunile în care își desfășoară activitatea producătorii ar trebui să beneficieze de protecția produselor tipice și să își poată dezvolta potențialul turistic, să păstreze și să atragă forță de muncă calificată, precum și să își protejeze patrimoniul cultural. Propunerea se bazează pe protecția specifică a IG, ceea ce presupune că atât producătorii, cât și autoritățile publice colaborează la întocmirea caietelor de sarcini ale produselor. Prin această abordare se urmărește ajutarea în special a microîntreprinderilor și a întreprinderile mici și mijlocii (MIMM-uri) care nu dispun de resurse pentru conceperea unor noi caiete de sarcini.

Prin propunere se urmărește să se asigure faptul că producătorii pot beneficia pe deplin de cadrul internațional pentru înregistrarea și protecția IG („sistemul de la Lisabona”). În noiembrie 2019, UE a aderat la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice, un tratat administrat de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale (OMPI). Producătorii de produse AI din UE nu pot în prezent să invoce protecție în temeiul Actului de la Geneva, iar UE trebuie să respingă cererile pentru o astfel de protecție depuse de membrii Actului de la Geneva. În aceeași ordine de idei, producătorii din UE nu pot beneficia de protecția acordată prin acordurile comerciale ale UE, acestea acoperind în prezent numai produsele agricole cu IG. Prin propunere se urmărește eliminarea acestei lacune.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea completează sistemul existent al UE de protecție a IG din domeniul agricol. Având în vedere natura diferită a produselor AI, abordările din propunere sunt similare celor urmate în ceea ce privește condițiile de eligibilitate și protecția IG pentru produsele agricole și alimentare, vinuri și băuturi spirtoase, astfel cum sunt prevăzute în:

- Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare;
- Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase
- și Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole.

În propunere se urmează o abordare similară celei din reforma în curs a actualului regim al IG. În cadrul acestei reforme se va abroga primul regulament și se vor modifica celelalte două regulamente enumerate mai sus.

Propunerea modifică Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului privind marca Uniunii Europene în ceea ce privește dispozițiile care reglementează posibilele conflicte dintre IG și mărci, precum și sarcinile suplimentare prevăzute pentru Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală („EUIPO” sau „oficiul”).

Propunerea este, de asemenea, în concordanță cu Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, care, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1), se aplică tuturor drepturilor de proprietate intelectuală protejate în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern al statelor membre.

În propunere se stabilește legătura dintre sistemul UE de protecție a IG pentru produsele AI și sistemul de la Lisabona. În acest scop, se propune modificarea Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului privind aderarea Uniunii Europene la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu politica industrială a UE astfel cum este stabilită în Comunicarea Comisiei „Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei”¹. În Strategia industrială actualizată se subliniază că sectorul turismului a fost puternic afectat de pandemia de COVID-19 și că, în urma pandemiei, întreprinderile mai mici continuă să fie mai vulnerabile, aproximativ 60 % raportând o scădere a cifrei de afaceri în a doua jumătate a anului 2020. Din aceste motive, prin propunere se urmărește să se stimuleze sectorul turismului, în special în regiunile mai sărace, și să se ajute MIMM-urile să dezvolte noi produse legate de o anumită arie geografică.

Propunerea are, de asemenea, anumite obiective comune cu viitoarea strategie a UE pentru textilele sustenabile adoptată de Comisie și prin care se vizează crearea unui mediu de afaceri și de reglementare mai bun pentru produsele textile sustenabile și circulare în cadrul Uniunii. MIMM-urilor din ecosistemul textilelor le este greu să elaboreze strategii de proprietate intelectuală pentru a-și proteja investițiile în cercetare și dezvoltare și pentru a mobiliza

---

¹ COM(2021) 350 final.

capital de creștere. Instituirea unei protecții la nivelul întregii Uniuni a IG pentru produse AI ar trebui, prin urmare, să ajute MIMM-urile în acest context.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Dispozițiile pe care se întemeiază propunerea sunt articolul 118 primul paragraf din TFUE, referitor la proprietatea intelectuală, și articolul 207 alineatul (2) din TFUE, referitor la politica comercială comună. Scopul propunerii este să creeze, pentru produsele artisanale și industriale, un drept european unitar de proprietate intelectuală, care să ofere aceeași protecție în întreaga Uniune, și să instituie mecanisme centralizate de autorizare, coordonare și supraveghere la nivelul Uniunii. În plus, prin propunere se urmărește stabilirea unei legături între un sistem de protecție al UE pentru produsele artisanale și industriale și sistemul de la Lisabona, punându-se în aplicare un acord internațional administrat de OMPI.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Pe lângă obiectivul de îndeplinire a obligației care decurge din aderarea UE la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona, obiectiv care intră sub incidența politicii comerciale comune și este o competență exclusivă a Uniunii, prezenta propunere are și obiectivul de creare a unei piețe interne cu o bună funcționare pentru produsele AI legate de o anumită arie geografică. În această privință, se propune un cadru juridic comun pentru IG pentru produse AI, a căror protecție intră în sfera competenței partajate a UE și a statelor sale membre. Statele membre nu pot realiza singure acest obiectiv, dată fiind multitudinea de norme divergente care au fost elaborate la nivel național și care nu fac obiectul recunoașterii reciproce. Abordarea acestor aspecte la nivel național nu va face decât să creeze insecuritate juridică pentru producătorii care încearcă să își protejeze produsele, va face imposibilă transparența pieței pentru consumatori, va afecta comerțul în interiorul Uniunii și va deschide calea unei concurențe inegale în ceea ce privește comercializarea produselor AI protejate cu IG. Un cadru juridic european solid ar putea asigura condiții egale de protecție în toate statele membre, creând astfel securitate juridică și stimulente pentru investiții în mai multe oportunități de piață pentru produsele AI care provin dintr-o anumită arie geografică. Prin urmare, acest obiectiv poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii.

• Proporționalitatea

Propunerea a fost concepută astfel încât să se reducă la minimum sarcina administrativă și costurile de conformare pentru producători și autoritățile publice, asigurându-se în același timp egalitatea de tratament în întreaga Uniune. Astfel cum s-a subliniat în raportul de evaluare a impactului, domeniul de aplicare al opțiunii de politică alese, și anume adoptarea unui regulament de sine stătător al UE de instituire a unui sistem specific, bazat pe un titlu al UE, de protecție a IG pentru produse AI, nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor identificate. Propunerea se limitează la aspectele în cazul cărora statele membre nu pot să obțină singure rezultate satisfăcătoare și în care Uniunea poate să acționeze mai eficace și mai eficient și să genereze o valoare adăugată mai mare.

• Alegerea instrumentului

Instrumentul ales este un regulament de sine stătător al UE de instituire a unui sistem specific, bazat pe un titlu al UE, de protecție a IG pentru produse AI. Prin alegerea acestui instrument se demonstrează o preferință pentru un regim juridic simplu și coerent al cărui obiectiv este să facă posibilă îndeplinirea eficace a obligațiilor internaționale prin instituirea unui sistem la nivelul Uniunii prin care IG pentru produse AI din țări terțe care sunt membre ale Actului de

la Geneva să poată fi protejate în Uniune și IG pentru produse AI din UE să poată fi protejate în statele contractante ale sistemului de la Lisabona.

Alte metode de reglementare, cum ar fi extinderea sistemelor de protecție existente pentru produsele agricole la produsele AI și reformarea sistemului mărcilor, nu sunt considerate adecvate.

În primul rând, produsele agricole și alimentare au caracteristici specifice reglementate prin norme armonizate ale UE în materie de sănătate și siguranță în cadrul politicii agricole comune și al politicii comune în domeniul pescuitului, care nu sunt neapărat relevante pentru produsele artisanale și industriale.

În al doilea rând, includerea în sistemul existent pentru produsele agricole comportă riscul ca produsele AI și producătorii acestora să fie marginalizați în cadrul unor sisteme axate pe produse și producători agricoli din domeniul politicii agricole comune. S-ar elimina astfel posibilitatea de a se introduce un regim de IG flexibil și eficient din punctul de vedere al costurilor, special conceput pentru produsele AI și producătorii acestora.

În plus, având în vedere faptul că mărcile protejate pot să devină generice și să fie revocate, o reformă a normelor privind mărcile riscă să nu îndeplinească cerințele internaționale prevăzute în Actul de la Geneva. Modificarea acestor proprietăți ale mărcilor pentru a proteja IG ar afecta, în schimb, coerența generală a sistemului mărcilor. În plus, ar exista două sisteme de protecție diferite: unul pentru IG aferente produselor agricole (protecție specifică) și un altul (bazat pe mărci) pentru IG aferente produselor AI. O astfel de situație ar putea să creeze confuzie și să pară inconsecventă la nivel internațional, având în vedere în special rolul tradițional pe care îl are UE în sprijinirea IG în cadrul OMPI și poziția sa cu privire la IG în contextul negocierilor comerciale bilaterale cu țări terțe.

Prin alte instrumente, cum ar fi adoptarea de recomandări sau a unei directive a UE având ca obiectiv apropierea legislațiilor naționale, nu s-ar aborda în mod satisfăcător fragmentarea cadrelor naționale de reglementare a IG pentru produsele AI și necesitatea de a se dispune de un titlu unic la nivelul UE, ca urmare a obligațiilor internaționale.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Până în prezent, niciun act legislativ al Uniunii Europene nu s-a axat pe protecția IG pentru produsele AI. Cu toate acestea, prezenta propunere are legătură cu reforma în curs a sistemului de IG pentru produse agricole și se bazează pe rezultatele raportului de evaluare a sistemelor UE de protecție a IG pentru produsele agricole. Prin prezenta propunere se urmărește, de asemenea, obținerea celor mai mari sinergii posibile cu reforma în curs a sistemelor existente de IG, în cadrul căreia se analizează modalitățile de consolidare, de modernizare, de raționalizare și de asigurare mai bună a respectării drepturilor legate de IG pentru produse agricole, produse alimentare, vinuri și băuturi spirtoase.

- **Consultările cu părțile interesate**

- Comisia a instituit o amplă **strategie de consultare pentru colectarea opiniilor tuturor părților interesate relevante**. Consultările au început în 2013 și s-au intensificat în 2020 și 2021.

- Din punct de vedere geografic, strategia de consultare a vizat UE-28, iar după Brexit, UE-27.

Consultarea a inclus o **serie de consultări ample și specifice**, în special:

- **consultări publice** – în contextul unui [studiu extern efectuat în 2013](#), a fost realizat un sondaj privind nevoile și așteptările părților interesate în ceea ce privește o posibilă protecție juridică la nivelul Uniunii a indicațiilor produselor autentice care provin dintr-o anumită arie geografică. Rezultatele [consultării publice organizate în 2014](#) au fost prezentate în cadrul unei conferințe publice organizate la 19 ianuarie 2015 și au fost [publicate](#) în iunie 2015. În cursul consultării privind foaia de parcurs (30 noiembrie 2020-18 ianuarie 2021), părțile interesate au transmis observații cu privire la intenția Comisiei de a evalua impactul unei inițiative la nivelul UE privind IG pentru produsele AI. Consultarea publică referitoare la „Protecția la nivelul UE a indicațiilor geografice pentru produse neagricole” a fost deschisă timp de 12 săptămâni, de la 29 aprilie 2021 până la 22 iulie 2021;
- **interviuri față în față**: în contextul studiului privind normele de control și de asigurare a respectării IG pentru produsele neagricole, au fost realizate interviuri față în față cu anumite părți interesate;
- **ateliere**: în octombrie 2016, în contextul Săptămânii europene a regiunilor și orașelor 2016, a fost organizat un atelier privind „contribuția produselor neagricole care provin dintr-o anumită arie geografică la dezvoltarea economică regională favorabilă incluziunii”. La 18 noiembrie 2019, au fost prezentate și discutate, în cadrul unui atelier, rezultatele „Studiului privind aspectele economice ale protecției la nivelul UE a indicațiilor geografice pentru produsele neagricole”. La 13 iulie 2021, au fost prezentate și discutate, de asemenea, în cadrul unui atelier, concluziile preliminare ale „Studiului privind normele de control și de asigurare a respectării în ceea ce privește protecția în UE a indicațiilor geografice (IG) pentru produsele neagricole”;
- **reuniuni specifice cu reprezentanți ai statelor membre (Grupul de experți în politica de proprietate industrială – GIPP)**, organizate în aprilie 2021 și ianuarie 2022; acestea au fost urmate, în iunie 2021, de o **consultare scrisă specifică cu oficiile pentru proprietate intelectuală** din statele membre, bazată pe două chestionare specifice.

În ansamblu, din răspunsuri a reieșit că producătorii de produse AI cu IG, Parlamentul European, Comitetul European al Regiunilor, Comitetul Economic și Social European, nouă state membre și mediul academic **sprijină ferm instituirea unui sistem specific de IG**. Aceste răspunsuri stau la baza propunerii Comisiei, astfel cum a fost prezentată. **Patru state membre sprijină opțiunea de referință de a se menține *statu-quo*-ul** și consideră suficientă protecția conferită de mărci. Cu toate acestea, în evaluarea impactului sunt indicate atât incapacitatea alternativelor existente de protecție prin mărci de a proteja suficient denumirile produselor AI, cât și problemele pe care le implică angajarea pe calea reformei mărcilor, cum ar fi lipsa de coerență cu sistemul specific de IG pentru produse agricole.

Din **observațiile primite în urma consultării publice din 2021**, care sunt mai detaliate, rezultă că opțiunea situată pe primul loc (cu 5 puncte) în clasamentul preferințelor majorității respondenților este un sistem specific de stabilire a unui titlu al UE pentru protecția IG pentru produsele AI. Pe ultimul loc (cu 1 punct) în clasamentul preferințelor majorității respondenților se situează scenariul de referință în care nu se ia nicio măsură la nivelul Uniunii. Peste 80 % dintre respondenți s-au exprimat ferm împotriva menținerii situației actuale.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Comisia s-a bazat pe **două surse majore** de cunoștințe de specialitate externe:

1. **studii elaborate de contractanți externi**, astfel cum au fost comandate, și anume:
  - [Studiul privind protecția pe piața internă a IG pentru produsele neagricole](#) (Insight Consulting/REDD/OriGIn, 2013);
  - [Studiul privind aspectele economice ale protecției la nivelul UE a IG pentru produsele neagricole](#) (VVA/ECORYS/ConPolicy, 2019);
  - [Studiul privind normele de control și de asigurare a respectării, la nivelul UE, a protecției IG pentru produsele neagricole](#) (VVA/AND International, 2021);
2. **cooperarea tehnică cu EUIPO**, axată pe diferite modele de procese, astfel încât să se poată evalua temeinic subopțiunile privind entitatea UE responsabilă cu înregistrarea IG pentru produsele AI și cu tratarea cererilor internaționale depuse în temeiul Actului de la Geneva al Acordului de la Lisabona, precum și privind rolul autorităților naționale în procedura de înregistrare. Rezultatele acestei cooperări, bazate pe contribuția EUIPO, sunt prezentate în anexa 9 la evaluarea impactului

- **Evaluarea impactului**

La evaluarea impactului s-au luat în considerare următoarele **opțiuni de politică**:

- **Opțiunea de politică 1 – Extinderea sistemului de protecție a IG pentru produsele agricole prin includerea IG pentru produsele AI:** în cadrul acestei opțiuni, în sistemele existente de protecție a IG pentru produsele agricole și alimentare ar fi integrat un sistem de protecție a IG pentru produsele AI. În cadrul reformei în curs a sistemului de IG-uri pentru produse agricole, statele membre ar trebui să continue să aplice o procedură de examinare preliminară la nivel național. La nivelul Uniunii, prin propunerea de revizuire a sistemului de IG pentru produsele agricole ar trebui să se confere Comisiei competența de a externaliza unei agenții (cel mai probabil EUIPO) sarcina de examinare a cererilor și a opozițiilor. În cadrul acestei opțiuni, prin propunerea în curs privind efectuarea unei revizuirii în sectorul agroalimentar s-ar armoniza actualul sistem de monitorizare și de asigurare a respectării și acest sistem ar fi extins pentru a include și IG pentru produsele AI.
- **Opțiunea de politică 2 – Regulament de sine stătător al UE prin care să se creeze o protecție specifică a IG:** această opțiune ar consta în adoptarea unui regulament al UE pentru instituirea unui sistem specific de protecție a IG pentru produsele AI. Sistemul în cauză ar urma să se bazeze pe regimul existent de IG pentru produsele agricole, însă ar cuprinde adaptările suplimentare necesare pentru produsele AI. IG pentru produsele AI ar fi protejate în toate statele membre printr-un titlu al UE. În cadrul **opțiunii de politică 2**, ar fi posibile următoarele **subopțiuni**:
  - **2.1. Legătura teritorială:**
    - **2.1.A.** Denumire de origine protejată (DOP): în cadrul protecției DOP, calitatea sau caracteristicile unui produs sunt legate în principal sau exclusiv de mediul geografic specific al locului de origine, iar toate etapele de producție, prelucrare sau pregătire trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată.
    - **2.1.B.** Indicație geografică protejată (IGP): în cadrul protecției IGP, o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a unui produs se datorează în principal originii sale geografice, iar cel puțin una dintre

- etapele de producție, prelucrare sau pregătire se desfășoară în aria geografică delimitată.
- **2.2. Implicarea autorităților naționale în procedura de înregistrare:**
    - **2.2.A.** Sistem în două etape: prima etapă s-ar desfășura la nivelul statelor membre și ar consta într-o primă examinare, de către autoritățile naționale sau locale, a caietelor de sarcini convenite și a cererilor de IG ale producătorilor locali. A doua etapă s-ar desfășura la nivelul Uniunii și ar consta în adoptarea, de către o entitate a UE, a unei decizii privind înregistrarea, fără perceperea vreunei taxe.
    - **2.2.B.** Sistem într-o singură etapă: autoritățile naționale nu ar participa nici la examinare, nici la înregistrare, iar producătorii locali ar depune cererile de înregistrare a IG direct la nivelul UE.
  - **2.3. Entitatea UE responsabilă cu înregistrarea la nivelul Uniunii și la nivel internațional:**
    - **2.3.A.** Comisia ar fi responsabilă cu etapa de înregistrare la nivelul Uniunii, acționând și în calitate de autoritate competentă în temeiul Actului de la Geneva al Acordului de la Lisabona al OMPI.
    - **2.3.B.** Agenția specializată în domeniul proprietății intelectuale, EUIPO, ar fi responsabilă cu etapa de înregistrare la nivelul Uniunii, acționând și în calitate de autoritate competentă în temeiul Actului de la Geneva.
  - **2.4. Controlul și asigurarea respectării:**
    - **2.4.A.** Reproducerea modelului de control și de asigurare a respectării al sistemelor de IG pentru produsele agricole.
    - **2.4.B.** Raționalizarea controlului printr-un model solid de asigurare a respectării: această subopțiune ar presupune introducerea autocertificării, efectuarea de inspecții aleatorii de către autoritățile naționale (sau de către organismele de certificare delegate), combinată cu un sistem disuasiv de amenzi, raționalizarea obligațiilor de raportare ale autorităților naționale și introducerea mecanismului de asigurare a respectării din cadrul sistemului de IG pentru produse agricole, care se află în curs de revizuire, împreună cu un sistem de alertă privind numele de domeniu, pentru combaterea abuzurilor online în materie de IG.
  - **2.5 Coexistența titlurilor și regimurilor UE cu cele naționale:**
    - **2.5.A.** IG pentru AI ar fi protejate printr-un titlu al UE care ar înlocui regimurile naționale existente în materie de IG și ar îngloba titlurile naționale în materie de IG.
    - **2.5.B.** Introducerea unui titlu al UE în materie de IG pentru produsele AI și menținerea unui sistem paralel pentru cererile naționale de IG.
- **Opțiunea de politică 3 – Reforma mărcilor:** această opțiune ar consta în reformarea sistemului mărcilor UE, în special a Regulamentului privind marca Uniunii Europene, astfel încât producătorii de produse AI să poată depune, la nivelul Uniunii, cererea de înregistrare a unei denumiri prin care se garantează o anumită calitate a produsului legată de o regiune geografică. Această opțiune s-ar putea baza pe reforma mărcii UE colective sau a mărcii UE de certificare. În ceea ce privește certificarea UE, ar fi necesar să se elimine interdicția actuală de certificare a originii

geografice. În ceea ce privește marca UE colectivă, ar fi necesar să se introducă funcția de certificare a legăturii „calitate-origine geografică” cu marca colectivă. În plus, atât marca UE colectivă, cât și marca UE de certificare ar trebui să fie adaptate astfel încât să corespundă domeniului de aplicare al protecției prevăzut în Actul de la Geneva.

Au mai fost identificate următoarele opțiuni, la care s-a renunțat încă din primele faze:

- **Opțiune de referință – nicio modificare:** menținerea cadrului de reglementare fragmentat în Uniune și lipsa unei protecții recunoscute la nivel internațional a produselor AI cu IG.
- **Recomandare:** această opțiune ar consta în adoptarea, la nivelul Uniunii, a unei recomandări prin care statele membre ar fi încurajate să instituie sisteme naționale de protecție pentru certificarea legăturii dintre anumite calități ale produselor AI și originea acestora.
- **Apropierea legislațiilor naționale:** această opțiune ar consta în adoptarea unei directive a UE în vederea apropierei legislațiilor naționale privind protecția IG pentru produsele AI. Prin intermediul unei directive, UE ar crea obligații de îndeplinire a unor obiective specifice pentru protecția IG, cum ar fi în ceea ce privește durata și domeniul de aplicare al protecției, legătura teritorială și aspectele procedurale. Producătorii ar putea obține titluri naționale în materie de IG înregistrate la nivel național. Nu ar fi creat niciun titlu al UE în materie de IG.

Opțiunea de politică preferată este opțiunea 2: regulament al UE de sine stătător. Pachetul de opțiuni preferat în general este o combinație a subopțiunilor 2.1.B – indicații geografice protejate (IGP) –, 2.2.A – sistem în două etape –, 2.3.B – EUIPO este responsabil cu înregistrarea la nivelul Uniunii și la nivel internațional –, 2.4.B – raționalizarea controlului printr-o asigurare solidă a respectării – și 2.5.A – sistemul UE înlocuiește regimurile și titlurile naționale în materie de IG.

În urma **comparării opțiunilor 1, 2 și 3**, se constată că toate prevăd un punct unic de înregistrare la nivelul Uniunii și o protecție uniformă, producătorii având astfel posibilitatea să își protejeze produsele și să semnaleze pe piața internă calitatea acestora datorată originii lor geografice.

Întrucât presupun elaborarea unor caiete de sarcini, **opțiunea de politică 1 (OP 1) și opțiunea de politică 2 (OP 2)** ar fi însă deosebit de utile în a-i ajuta pe artizani și pe producători să conlucreze pe piețe de nișă, creând posibilități de cooperare și **promovând și protejând cunoștințele specifice tradiționale, la nivelul Uniunii**, în conformitate cu **normele UE în materie de concurență**. În plus, aceste două opțiuni sunt avantajoase nu doar pentru producători, ci și pentru **sectoare conexe**, cum ar fi **turismul**, întrucât **IG sporesc vizibilitatea produsului și a regiunii**. Având în vedere că turismul este un sector deosebit de afectat de pandemia de COVID-19, OP 1 și OP 2 se pot dovedi un pas important în readucerea acestor regiuni, adesea subdezvoltate, pe calea **redresării economice** și pot contribui la sporirea **atractivității regiunilor UE** pentru turism. Prin urmare, OP 1 și OP 2 pot juca un rol vital în crearea posibilității de redresare în regiunile grav afectate ale UE.

OP 1 și OP 2 respectă Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona, în timp ce OP 3 îndeplinește mai puține criterii și în legătură cu politica UE în materie de mărci. În plus, **OP 3 prezintă un grad mai scăzut de coerență cu politica internațională a UE de protecție a IG**.

În ceea ce privește **impactul asupra concurenței**, este puțin probabil ca inițiativa să aibă efecte negative.

- IG atestă calitatea datorată originii geografice. În plus, există foarte puține produse AI eligibile pentru IG (între 300 și 800 în Uniune), pentru astfel de produse existând un număr foarte mare de produse substitute funcționale similare care nu sunt vizate de IG. Producătorii concurenți pot să intre pe piață și să producă produse substitute vizate de IG numai dacă îndeplinesc criteriile relevante. Din aceste motive, **este foarte puțin probabil ca propunerea să conducă la crearea sau consolidarea puterii de piață.**
- Produsele AI cu IG sunt produse de încredere din segmentele superioare ale pieței. Ele se bazează pe tradiție, transmit informații cu privire la originea lor geografică și satisfac o cerere specifică a consumatorilor care pun preț pe astfel de calități specifice (de exemplu, pe tehnicile de realizare manuale). Chiar dacă rivalitatea de pe piață ar fi eliminată în cazul în care un produs care nu beneficia de IG devine produs cu IG, efectele de semnalizare a calității care rezultă din titlul în materie de IG pentru produsele AI ar conduce la o posibilă creștere a disponibilității consumatorilor de a plăti. Prin urmare, **este puțin probabil ca surplusul consumatorului să fie afectat.**

În ceea ce privește **impactul asupra inovării**, IG pentru produse AI nu își au originea în inovarea „revoluționară” de produs sau de proces, cum sunt brevetele. În acest sens, în conformitate cu Manualul Oslo, referitor la inovare, IG respective reprezintă o inovare la nivel de comercializare și/sau de organizare. **Prin sistemul special s-ar stimula marginal investițiile în artizanat** și s-ar putea spori nivelul de excelență în producția de produse de nișă. De asemenea, în măsura în care sistemul de IG pentru produse AI ar permite creșterea salariilor și crearea de locuri de muncă, lucrătorii mai tineri ar rămâne în regiunile de origine în loc să fie atrași de zonele urbane.

În ceea ce privește **impactul asupra mediului**, este probabil ca dimensiunea producției generate de numărul redus de produse AI cu IG să fie minimă sau limitată. De asemenea, produsele AI cu IG sunt mai durabile în comparație cu produse AI alternative care nu beneficiază de IG și rezultă în urma producției în masă și este mai probabil să fie produse în Uniune, unde standardele de mediu sunt mai stricte. Consumatorii care își exprimă preferința pentru astfel de bunuri de încredere sunt probabil conștienți de aspectele de mediu și se așteaptă deci ca producătorii de produse AI cu IG să li se alătore în aplicarea în mod corespunzător a valorilor de mediu. Din toate aceste motive, **efectul asupra mediului – chiar dacă va fi redus – va fi probabil unul pozitiv.**

În ceea ce privește **costurile aferente opțiunii preferate**, sistemul de înregistrare a IG pentru produse AI va trebui gestionat de o entitate a UE, care va trebui să dobândească experiența operațională și competențele specializate care lipsesc în prezent în acest domeniu. Statele membre vor trebui, de asemenea, să creeze un cadru. Chiar dacă experiența demonstrează că, în agricultură, această sarcină poate fi simplă, un sistem de control și de asigurare a respectării care este integral public-privat implică, prin definiție, costuri mai reduse pentru autoritățile publice. Posibilitatea ca, în timp, producătorii să își declare pe proprie răspundere conformitatea, de exemplu după acordarea titlului în materie de IG, înseamnă și o posibilitate de reducere a costurilor.

Mai jos este prezentată o **estimare a costurilor anuale în euro pentru o IG:**

Acțiune	Producători (grup de producători)	Autorități		Total
		La nivel național	La nivelul UE	
Cost anual pentru o IG (EUR)				
Înregistrare*	15 000	7 500	17 000	39 500
Verificare/control*	5 700	100	0	5 800
Asigurarea respectării și	3 000	3 900	0	6 900

gestionare**				
Total	23 700	11 500	17 000	52 200

* costuri cu caracter excepțional

** costuri recurente

Sursă: calcule proprii bazate pe VVA & AND International (2021).

• **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea va fi utilizată, în principal, de microîntreprinderi și de întreprinderile mici și mijlocii (MIMM-uri) și la elaborarea ei s-a ținut seama de nevoile și provocările specifice ale MIMM-urilor. Prin urmare, propunerea prevede costuri moderate de înregistrare a IG. Statelor membre li se va permite să perceapă taxe de înregistrare, dar acestea ar trebui să fie proporționale. Nivelul taxelor ar trebui stabilit ținându-se seama de situația anumitor întreprinderi, cum ar fi MIMM-urile, prevăzându-se, de exemplu, taxe mai mici. La nivelul Uniunii, în a doua etapă a procedurii de înregistrare, EUIPO nu va percepe taxe pentru înregistrarea IG, cu excepția procedurii de „înregistrare directă” prevăzute la articolul 15. MIMM-urile vor putea astfel să aibă acces la acest titlu de proprietate intelectuală la costuri moderate.

MIMM-urile consideră complexitatea juridică un obstacol major pentru activitățile lor comerciale. Prin propunere sunt create, așadar, proceduri simple de înregistrare și gestionare a noilor IG, în nicio etapă a procedurii nefiind necesară implicarea unor reprezentanți legali, iar MIMM-urile suportă o sarcină administrativă minimă.

Propunerea conține o procedură de depunere a cererilor și de înregistrare complet digitalizată la nivelul UE, care este gestionată de EUIPO. Și prin aceasta ar trebui să se reducă sarcina administrativă. Sistemul de depunere electronică ar trebui să poată fi utilizat și pentru înregistrările directe, în cazurile excepționale în care statele membre eligibile aleg să nu se supună obligației de a desemna o autoritate națională care să gestioneze cererile de IG pentru produse AI la nivel național.

Noul sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu care urmează să fie instituit de EUIPO trebuie să le furnizeze solicitanților un instrument digital suplimentar ca parte a procesului de depunere a cererilor, în vederea unei mai bune protecții și asigurări a respectării drepturilor lor legate de IG.

În vederea simplificării, ar trebui menținut un registru electronic public al IG (registru Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale), prin care să se ofere acces direct și rapid la informații referitoare la toate IG înregistrate. Orice persoană trebuie să poată descărca fără dificultate un extras oficial din registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, care furnizează o dovadă a înregistrării IG, precum și datele aferente, inclusiv data cererii de înregistrare a IG sau o altă dată prioritară. Acest extras oficial poate fi folosit ca certificat autentic în proceduri judiciare, într-o instanță judecătorească, într-o curte de arbitraj sau alt organism similar.

• **Drepturile fundamentale**

Prin propunere se va îmbunătăți protecția proprietății intelectuale în Uniune pentru produsele AI care au legătură cu o anumită arie geografică. Propunerea ar trebui, așadar, să aibă un impact pozitiv asupra dreptului fundamental de proprietate intelectuală, astfel cum este prevăzut la articolul 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a UE („carta”). În anumite cazuri, în concordanță cu obligațiile internaționale care decurg din Actul de la

Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice, va fi necesar să se asigure un echilibru între protecția indicațiilor geografice și dreptul asupra mărcilor, îndeosebi în ceea ce privește mărcile recunoscute (a se vedea articolul 39 din prezentul regulament) sau mărcile anterioare înregistrate cu bună-credință (a se vedea articolul 42 din prezentul regulament).

De asemenea, propunerea ar trebui să conducă la o îmbunătățire a posibilităților producătorilor de produse AI de a-și proteja proprietatea intelectuală în Uniune, în special în contexte transfrontaliere. Prin urmare, propunerea ar trebui să aibă un impact pozitiv și asupra dreptului la o cale de atac, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din cartă.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații pentru bugetul UE. EUIPO, care funcționează integral în regim de autofinanțare, va gestiona și va finanța din propriul buget procesul de înregistrare la nivelul UE și la nivel internațional (inclusiv sistemul informatic, crearea și gestionarea registrului Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale, sistemul de alertă al UE împotriva utilizării abuzive a IG pentru produse AI pe internet etc.). În ceea ce privește administrațiile naționale, în 16 state membre (Belgia, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Franța, Germania, Italia, Letonia, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia, Spania și Ungaria) în care funcționează deja sisteme naționale de IG pentru produse AI nu ar trebui să apară costuri administrative suplimentare. Celelalte state membre ar trebui să aloce resurse pentru procesul de verificare inițială. Toate statele membre vor trebui să aloce resurse pentru asigurarea respectării IG pentru produse AI.

Pe baza analizei (studiilor) efectuate de experți externi, costul de înregistrare la nivel național este estimat, în medie, la aproximativ 7 500 EUR pe IG. Costul controalelor aleatorii pentru statele membre este estimat la aproximativ 100 EUR pe IG. Costul asigurării respectării este de aproximativ 3 900 EUR.

Cu toate acestea, ca urmare a numărului scăzut de potențiali candidați la IG pentru produse AI din UE (estimat la aproximativ 300 de înregistrări în 10 ani), costurile nu par a fi substanțiale nici la nivel național, nici la nivelul EUIPO. Costurile sunt estimate la aproximativ 860 000 EUR anual pentru UE în ansamblu (în ipoteza în care se înregistrează anual IG pentru 30 de produse AI). La aceste costuri se adaugă și cele pentru asigurarea respectării IG pentru produse AI din țări terțe care ar trebui protejate în Uniune. Numărul de astfel de înregistrări este incert. În prezent, se estimează că numai în China și în India există între 400 și 800 de indicații geografice naționale înregistrate pentru produse AI.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și modalitățile de monitorizare, evaluare și raportare**

Este esențial să se prevadă un mecanism solid de monitorizare și de evaluare pentru a se asigura eficacitatea propunerii în ceea ce privește atingerea obiectivelor sale specifice. După intrarea în vigoare a regulamentului, Comisia va evalua dacă sunt îndeplinite obiectivele specifice ale acestuia. În evaluarea de impact pe care a realizat-o, Comisia a stabilit o listă de indicatori de monitorizare pe baza cărora va fi evaluat efectul regulamentului. Pentru a sprijini această evaluare, producătorii și autoritățile publice vor trebui să transmită informații Comisiei.

Comisia va publica un raport de evaluare și de revizuire a regulamentului în termen de cel puțin cinci ani de la data aplicării. Evaluarea se va efectua în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare.

În plus, statele membre și/sau autoritățile lor naționale vor trebui să raporteze Comisiei o dată la patru ani cu privire la strategia și rezultatele tuturor controalelor privind IG. Controalele vor fi efectuate pentru a se verifica dacă sunt îndeplinite cerințele juridice referitoare la sistemul de protecție instituit prin prezentul regulament și la asigurarea respectării IG pe piață, inclusiv în mediul online.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Propunerea constă într-un set de norme concepute pentru instituirea unui sistem coerent, de sine stătător, de IG pentru produse AI. Producătorilor li se acordă mijloacele necesare pentru a-și proteja produsele cu IG la nivelul Uniunii prin instituirea unui sistem uniform specific de IG al UE. În plus, propunerea corelează noul sistem de protecție al UE cu sistemul de la Lisabona. Procedurile de înregistrare prevăzute de noul sistem de protecție al UE sunt gestionate la nivelul Uniunii de către EUIPO și la nivel național de către autoritățile publice ale statelor membre.

Propunerea include următoarele dispoziții:

Titlul 1: Dispoziții generale

În dispozițiile generale sunt definite obiectivele, precum și domeniul de aplicare al propunerii. De asemenea, dispozițiile generale conțin o listă de definiții (articolul 3). În plus, sunt prevăzute norme care reglementează protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cursul procedurilor de înregistrare, de aprobare a modificărilor, de anulare, de opoziție, de acordare a unei perioade de tranziție și de control.

Titlul 2: Înregistrarea indicațiilor geografice

În capitolul referitor la înregistrare sunt prevăzute norme uniforme de înregistrare atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, inclusiv procedura de opoziție, este definit solicitantul și sunt enumerate cerințele aplicabile solicitantului, este precizat conținutul documentelor aferente cererii și este definit rolul registrului. Sunt stabilite protecția tranzitorie și măsurile tranzitorii. În acest titlu este prevăzută, de asemenea, posibilitatea de consultare a consiliului consultativ, care este alcătuit din experți numiți de statele membre și de Comisie. Când este necesar, la cererea oficiului sau a Comisiei, consiliul consultativ examinează anumite cereri de IG și probleme tehnice legate de aplicarea prezentului regulament și emite avize cu privire la acestea. Consiliul consultativ trebuie consultat cu privire la cererile depuse prin procedura de înregistrare directă menționată la articolul 15. Titlul 2 conține și dispoziții privind modificarea caietelor de sarcini și anularea IG înregistrate, precum și procedura de recurs. De asemenea, titlul instituie un sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu și conține dispoziții referitoare la taxele administrative.

Prin propunere este instituit un sistem excepțional de proceduri directe pe lângă oficiu pentru solicitanții dintr-un stat membru care îndeplinește anumite condiții la data adoptării prezentului regulament și, prin urmare, nu desemnează o autoritate națională pentru gestionarea procedurilor de înregistrare, de modificare a caietelor de sarcini și de anulare a înregistrării în privința IG. Statele membre care optează pentru acest sistem de înregistrare excepțional trebuie să desemneze un punct de contact pentru procedura de înregistrare în cadrul EUIPO și o autoritate competentă pentru controale și asigurarea respectării și să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea drepturilor prevăzute în prezentul regulament.

Statele membre au dreptul să perceapă o taxă pentru a-și acoperi costurile de gestionare a sistemului de IG pentru produse AI. Oficiul nu va percepe însă nicio taxă, cu excepția procedurii de depunere directă a cererilor, care este prevăzută la articolul 15. Taxele UE ar trebui prevăzute într-un act de punere în aplicare (articolul 291 din TFUE) în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

În acest titlu este stabilită și prerogativa Comisiei de a prelua de la oficiu competențele decizionale care ar putea avea efecte asupra politicii comerciale și de afaceri externe a Uniunii sau asupra interesului public. Această prerogativă a fost concepută pentru a fi utilizată numai atunci când considerentele de politică ar putea prevala asupra aspectelor tehnice ale proprietății intelectuale, având în vedere și faptul că indicațiile geografice joacă un rol important în politica comercială și externă a Uniunii și sunt drepturi colective care garantează îndeplinirea funcțiilor publice.

Titlul 3: Protecția indicațiilor geografice

Nivelul de protecție a IG pentru produse AI este prevăzut în titlul 3. În titlul 3 sunt prevăzute, de asemenea, norme privind produsele cu IG folosite ca piese sau componente în produse fabricate și sunt clarificați termenii generici și înregistrarea de IG omonime, precum și relația cu mărcile. Sunt prevăzute norme pentru grupurile de producători. Este definită relația cu utilizarea termenilor protejați în numele de domeniu de pe internet. Acest titlu include normele de utilizare a simbolurilor, a indicațiilor și a abrevierilor Uniunii pe etichete și în materialele publicitare referitoare la produsul în cauză.

Titlul 4: Controalele și asigurarea respectării

În titlul 4 sunt prevăzute normele privind controalele și asigurarea respectării, incluzând atât verificarea faptului că un produs desemnat printr-o IG a fost produs în conformitate cu caietul de sarcini aferent, cât și monitorizarea utilizării IG pe piață. Atât pentru verificare, cât și pentru monitorizare, în prezentul titlu sunt prevăzute două proceduri privind controlul producătorilor. Deși sunt obligate să desemneze autoritatea competentă responsabilă cu efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării conformității cu prezentul regulament, statele membre sunt libere să introducă o procedură de certificare de către o parte terță, gestionată de autoritățile competente sau de organismele delegate de certificare a produselor, sau o procedură bazată pe declarația pe proprie răspundere a producătorului. Pe lângă controalele producătorilor, în prezentul titlu sunt prevăzute și norme pentru statele membre cu privire la modul de prevenire sau de stopare a oricărei alte utilizări abuzive a IG pe teritoriul lor. Este vizată, în plus, prevenirea utilizării abuzive a IG pe platformele online², în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. xxxx/2022. Acest capitol reglementează și asistența reciprocă pe care și-o acordă autoritățile statelor membre. Este prevăzută obligația autorităților de aplicare a legii de a furniza, la cererea producătorului, dovada certificării.

Titlul 5: Indicațiile geografice înscrise în registrul internațional și modificările aduse altor acte

În titlul 5 sunt prevăzute modificările care trebuie aduse Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului și Regulamentului (UE) 2019/1753 al Parlamentului European și al Consiliului,

---

² Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE.

acte legislative ale UE adoptate în urma aderării UE la Actul de la Geneva la 26 noiembrie 2019.

Modificările sunt necesare pentru adaptarea normelor existente la realitatea unui nou sistem al UE de IG pentru produse AI, apărut după crearea normelor respective. De exemplu, în prezent, nu există nicio dispoziție prin care să clarifice că, spre deosebire de cazul IG pentru produsele agricole, EUIPO este entitatea care trebuie să aibă rolul de autoritate competentă în cadrul sistemului de la Lisabona. În mod similar, sunt necesare dispoziții pentru a se asigura că cererile internaționale referitoare la produse AI pot fi depuse și prelucrate de către autoritatea competentă a UE.

Regulamentul (UE) 2017/1001 privind marca Uniunii Europene este modificat de asemenea, în vederea introducerii, în catalogul sarcinilor oficiului, prevăzute la articolul 151, a sarcinilor conferite oficiului pentru gestionarea și promovarea indicațiilor geografice pentru produse AI. De asemenea, o altă modificare este adusă Regulamentului (UE) 2017/1001 privind marca Uniunii Europene în scopul instituirii unui sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu pentru mărcile UE, după modelul sistemului de alertă instituit în temeiul prezentului regulament.

Titlul 6: Asistența tehnică

În titlul 6 este prevăzută împuternicirea Comisiei de a adopta acte delegate întemeiate pe articolul 290 din TFUE prin care EUIPO să primească sarcini de examinare și alte sarcini administrative în legătură cu indicațiile geografice din țări terțe, altele decât indicațiile geografice prevăzute în Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice, propuse spre protecție în baza unor negocieri sau acorduri internaționale. În conformitate cu acest titlu, Comisia se asigură că pot fi externalizate către oficiu sarcinile administrative legate de indicațiile geografice în contextul negocierilor internaționale și al acordurilor internaționale fără legătură cu politica comercială sau externă.

Titlul 7: Dispoziții suplimentare

În titlul 7 este prevăzută împuternicirea Comisiei de a adopta acte delegate întemeiate pe articolul 290 din TFUE prin care să completeze sau să modifice regulamentul în ceea ce privește normele detaliate privind procedurile și formularul procesului de anulare și prezentarea cererilor menționate la articolul 29. Din aceste norme detaliate fac parte cerințele referitoare la documentația de însoțire menționată la articolul 9 sau enumerarea unor elemente suplimentare ale acestei documentații, definirea procedurilor și a condițiilor aplicabile pregătirii și depunerii cererilor de înregistrare la nivelul Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 17, normele privind încredințarea către EUIPO a sarcinii de gestionare a registrului Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, menționat la articolul 26, conținutul formal al cererii de introducere a căii de atac, procedura de depunere și de examinare a unei căi de atac, precum și conținutul formal și forma deciziilor camerelor de recurs, menționate la articolul 30, informațiile și cerințele identificate în declarația pe proprie răspundere menționată la articolul 49 și în anexa 1 corespunzătoare și asistența tehnică acordată de oficiu, menționată la articolul 62. În acest titlu sunt identificate, de asemenea, actele de punere în aplicare pe care Comisia trebuie să le adopte pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament.

Titlul 8: Dispoziții tranzitorii și finale

În titlul 8 se prevede că protecția tranzitorie a indicațiilor geografice naționale pentru produsele artisanale și industriale trebuie să înceteze să existe după un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Statele membre trebuie să informeze Comisia și oficiul pe

care dintre denumirile lor protejate prin lege sau dintre denumirile lor consacrate prin uz doresc să le înregistreze și să le protejeze în temeiul prezentului regulament.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și de modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/1753 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 118 primul paragraf, precum și articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) La 10 noiembrie 2020, Consiliul a adoptat concluzii⁵ privind politica în domeniul proprietății intelectuale, în care a indicat că este pregătit să ia în considerare introducerea unui sistem de protecție specifică a produselor neagricole, pe baza unei evaluări aprofundate a impactului în ceea ce privește costurile și beneficiile potențiale ale unui astfel de sistem.
- (2) În comunicarea din 25 noiembrie 2020 intitulată „Valorificarea la maximum a potențialului inovator al UE – Un plan de acțiune privind proprietatea intelectuală care să sprijine redresarea și reziliența UE”, Comisia s-a angajat să analizeze, pe baza unei evaluări a impactului, dacă este oportun să propună un sistem al Uniunii de protecție a indicațiilor geografice (IG) pentru produsele neagricole.
- (3) Protecția indicațiilor geografice este stabilită, de mulți ani, la nivelul Uniunii pentru vinuri, băuturi spirtoase⁶, vinuri aromatizate⁷, astfel cum sunt definite la nivelul

---

³ JO C [...], [...], p. [...].

⁴ JO C [...], [...], p. [...].

⁵ Concluziile Consiliului privind politica în domeniul proprietății intelectuale și revizuirea sistemului de desene și modele industriale din Uniune, 10 noiembrie 2020.

⁶ Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 (JO L 130, 17.5.2019, p. 1).

Uniunii, precum și pentru produsele agricole și alimentare⁸, astfel cum sunt protejate la nivelul Uniunii. Este necesar să se prevadă protecția indicațiilor geografice la nivelul întregii Uniuni în ceea ce privește produsele care nu intră în domeniul de aplicare al regulamentelor existente, asigurându-se totodată convergența și vizându-se includerea unei game largi de produse artizanale și industriale, cum ar fi pietrele naturale, bijuteriile, textilele, dantela, tacâmurile, sticla și porțelanul.

- (4) Mai multe state membre au regimuri naționale de protecție a indicațiilor geografice naționale pentru produsele artizanale și industriale. Aceste regimuri diferă în ceea ce privește protecția, gestionarea și taxele și nu oferă protecție în afara granițelor teritoriului național. Alte state membre nu prevăd protecția indicațiilor geografice la nivel național pentru astfel de produse. Un astfel de peisaj complex format din diferite regimuri de protecție la nivelul statelor membre poate să creeze costuri mai mari și insecuritate juridică pentru producători și să descurajeze investițiile în artizanatul tradițional în Uniune.
- (5) Protecția unitară în întreaga Uniune a drepturilor de proprietate intelectuală legate de indicațiile geografice poate contribui la stimularea producției de produse de calitate, la disponibilitatea pe scară largă a unor astfel de produse pentru consumatori și la crearea de locuri de muncă valoroase și sustenabile, inclusiv în regiunile rurale și mai puțin dezvoltate. Având în vedere mai ales potențialul indicațiilor geografice de a contribui la crearea de locuri de muncă sustenabile și înalt calificate în regiunile rurale și mai puțin dezvoltate, producătorii ar trebui să vizeze realizarea unei părți substanțiale din valoarea produsului desemnat printr-o indicație geografică în cadrul ariei geografice delimitate.
- (6) La 26 noiembrie 2019, Uniunea a aderat la Actul de la Geneva din 2015 al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice⁹ („Actul de la Geneva”), care este administrat de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale. Actul de la Geneva oferă un mijloc de obținere a protecției indicațiilor geografice, indiferent de natura bunurilor cărora li se aplică acestea, inclusiv pentru produse artizanale și industriale.
- (7) Realizarea de produse legate de o anumită arie geografică se bazează deseori pe cunoștințe specifice locale și presupune utilizarea unor metode de producție locale care își au rădăcinile în patrimoniul cultural și social al regiunii de origine a produselor respective. Protecția eficientă a proprietății intelectuale are potențialul de a contribui la creșterea profitabilității și a atractivității profesiilor în sectorul artizanatului tradițional. Este recunoscut rolul pe care protecția specifică a indicațiilor geografice îl are în ceea ce privește ocrotirea și dezvoltarea patrimoniului cultural atât în domeniul agricol, cât și în domeniul artizanal și industrial. Ar trebui stabilite proceduri eficiente pentru înregistrarea unor indicații geografice ale Uniunii de protecție a denumirilor produselor artizanale și industriale, care să țină seama de particularitățile regionale și locale. Sistemul de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale ar

---

⁷ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

⁹ JO L 271, 24.10.2019, p. 15.

trebui să asigure conservarea și dezvoltarea tradițiilor de producție și de comercializare.

- (8) Prin urmare, este necesar: în primul rând, să se asigure o concurență loială pentru producătorii de produse artizanale și industriale pe piața internă; în al doilea rând, să se garanteze punerea la dispoziția consumatorilor a unor informații corecte referitoare la aceste produse; în al treilea rând, să se ocrotească și să se dezvolte patrimoniul cultural și cunoștințele specifice tradiționale; în al patrulea rând, să se asigure o înregistrare eficientă a indicațiilor geografice pentru produsele artizanale și industriale atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel internațional; în al cincilea rând, să se prevadă o asigurare efectivă a respectării drepturilor de proprietate intelectuală în întreaga Uniune și în comerțul electronic din cadrul pieței interne și, în ultimul rând, să se asigure corelarea cu sistemul internațional de înregistrare și protecție bazat pe Actul de la Geneva.
- (9) Pentru a se asigura o acoperire completă a produselor artizanale și industriale eligibile pentru protecția IG (și anume a produselor ale căror caracteristici, atribute sau reputație sunt legate de locul lor de producție sau de fabricație), este necesar ca domeniul de aplicare al prezentului regulament să fie stabilit în concordanță cu cadrul internațional relevant, și anume Organizația Mondială a Comerțului. Drept urmare, ar trebui stabilită utilizarea Nomenclaturii combinate prin trimitere directă la anexa I la Regulamentul nr. 2658/87 al Consiliului¹⁰. Prin această abordare se asigură coerența cu domeniul de aplicare al regulamentului revizuit referitor la indicațiile geografice pentru produsele agricole, produsele alimentare, vin și băuturi spirtoase.
- (10) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de cartă. În consecință, prezentul regulament ar trebui interpretat și aplicat în conformitate cu respectivele drepturi și principii, inclusiv dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate, inclusiv dreptul de proprietate intelectuală.
- (11) Sarcinile conferite prin prezentul regulament autorităților statelor membre, Comisiei și Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, denumit în continuare „oficiul”, pot să presupună prelucrarea de date cu caracter personal, în special atunci când prelucrarea este necesară pentru identificarea solicitanților în cadrul unei proceduri de înregistrare, de modificare sau de anulare, a oponenților într-o procedură de opoziție sau a beneficiarilor unei perioade de tranziție acordate în vederea derogării de la protecția unei denumiri înregistrate. Prelucrarea unor astfel de date cu caracter personal este, prin urmare, necesară pentru îndeplinirea unei sarcini desfășurate în interes public. În cadrul oricărei prelucrări de date cu caracter personal în temeiul prezentului regulament ar trebui să se respecte drepturile fundamentale, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, astfel cum sunt prevăzute la articolele 7 și 8 din cartă, și este esențial ca statele membre să respecte Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹ și Directiva 2002/58/CE¹², iar Comisia și oficiul să respecte Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului¹³.

---

¹⁰ Regulamentul (CEE) nr. 2685/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

¹¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (12) Dacă este cazul, informațiile incluse în documentul unic se pun la dispoziție prin intermediul pașaportului digital al produsului, astfel cum este prevăzut în Regulamentul de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE.
- (13) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a percepe o taxă de înregistrare pentru a-și acoperi costurile de gestionare a sistemului de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale. Statele membre ar trebui să perceapă taxe mai mici microîntreprinderilor și întreprinderilor mici sau mijlocii (MIMM-uri). Oficiul nu ar trebui să perceapă taxe pentru gestionarea procesului de depunere a cererilor la nivelul Uniunii. Cu toate acestea, oficiul ar trebui să aibă posibilitatea de a percepe o taxă pentru înregistrarea directă. În acest caz, taxele percepute de oficiu ar trebui stabilite printr-un act de punere în aplicare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴.
- (14) Pentru a putea beneficia de protecție în statele membre, indicațiile geografice ar trebui să fie înregistrate numai la nivelul Uniunii. Cu toate acestea, cu efect de la data depunerii cererii de înregistrare la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să aibă capacitatea de a acorda o protecție temporară la nivel național fără a afecta piața internă a Uniunii sau comerțul internațional. Protecția conferită prin prezentul regulament în momentul înregistrării ar trebui să fie disponibilă și pentru indicațiile geografice din țări terțe care îndeplinesc criteriile corespunzătoare și sunt protejate în țara lor de origine. Oficiul ar trebui să desfășoare procedurile corespunzătoare pentru indicațiile geografice originare din țări terțe.
- (15) Procedurile de înregistrare, de modificare a caietului de sarcini și de anulare a înregistrării în ceea ce privește indicațiile geografice originare din Uniune, în temeiul prezentului regulament, ar trebui efectuate de statele membre și de oficiu. Statele membre și oficiul ar trebui să fie responsabile de etape distincte ale procedurilor. Statele membre ar trebui să fie responsabile pentru prima etapă, care constă în primirea cererii din partea solicitanților, în evaluarea acesteia, în desfășurarea procedurii naționale de opoziție și, în urma rezultatelor pozitive ale evaluării, în depunerea la oficiu a cererii la nivelul Uniunii. Oficiul ar trebui să fie responsabil de examinarea cererilor în cea de a doua etapă a procedurii, de desfășurarea procedurii de opoziție la nivel mondial și de luarea unei decizii privind acordarea sau nu a protecției unei indicații geografice. Oficiul ar trebui să desfășoare, de asemenea, procedurile corespunzătoare pentru indicațiile geografice originare din țări terțe, fără a se aduce atingere procedurii de înregistrare directă.
- (16) Pentru a se facilita gestionarea cererilor de IG de către autoritățile naționale, ar trebui să fie posibil ca două sau mai multe state membre: (i) să coopereze la gestionarea

---

¹² Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31. 7.2002, p. 37).

¹³ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

etapei naționale a procedurilor, inclusiv a procedurilor de înregistrare și de examinare, a procedurii naționale de opoziție, de depunere la oficiu a cererii de înregistrare la nivelul Uniunii, de modificare a caietului de sarcini și de anulare a înregistrării și (ii) să decidă ca respectivele proceduri să fie gestionate de unul dintre ele în numele celuilalt stat membru sau al celorlalte state membre. În astfel de cazuri, toate statele membre în cauză ar trebui să informeze fără întârziere Comisia, furnizând informațiile necesare.

- (17) Este posibil ca, în anumite circumstanțe prevăzute în prezentul regulament, unele state membre să obțină o derogare de la obligația statelor membre de a desemna o autoritate națională în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, care să se ocupe de procedurile de înregistrare, de procedura națională de opoziție, de modificarea caietului de sarcini și de anularea înregistrării. Pentru respectiva derogare, care ar trebui acordată sub forma unei decizii a Comisiei, se ține seama de faptul că anumite state membre nu dispun de un sistem național specific de gestionare a indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și că interesul local pentru protejarea acestor indicații geografice este minim în țările respective. În aceste condiții, nu ar fi justificat ca statul membru respectiv să fie obligat să creeze o infrastructură, să angajeze personalul necesar și să achiziționeze echipamente pentru gestionarea acestor indicații geografice. Este mai eficace și mai economic să se prevadă o procedură alternativă prin care grupurile de producători din aceste state membre să își protejeze produsele printr-o indicație geografică. „Procedura de înregistrare directă” are avantaje în materie de costuri pentru statele membre. În temeiul acestei derogări, procedurile de înregistrare, de modificare a caietului de sarcini și de anulare ar trebui gestionate direct de oficiu. În această privință, autoritățile administrative ale statului membru respectiv ar trebui să îi acorde oficiului, la cererea acestuia, asistența efectivă, prin desemnarea unui punct de contact, în special în ceea ce privește aspectele specifice legate de examinarea cererii. În cazurile respective, oficiul ar trebui să aibă dreptul de a percepe o taxă de înregistrare, având în vedere că această procedură generează pentru oficiu un volum mai mare de lucru decât gestionarea cererilor de înregistrare la nivelul Uniunii. Aplicarea „procedurii de înregistrare directă” nu ar trebui totuși să scutească statele membre de obligația de a desemna o autoritate competentă pentru controale și asigurarea respectării și de a lua măsurile necesare pentru a asigura respectarea drepturilor prevăzute în prezentul regulament. Autoritatea competentă menținută sau desemnată pentru gestionarea indicațiilor geografice poate să fie diferită de autoritatea competentă desemnată pentru controale și asigurarea respectării, dacă un stat membru decide astfel.
- (18) După reexaminarea informațiilor furnizate de statul membru, Comisia ar trebui să adopte o decizie a Comisiei prin care să stabilească dreptul statului membru de a opta pentru procedura excepțională de înregistrare directă. În consecință, Comisia ar trebui să își păstreze dreptul de a modifica și de a retrage o decizie prin care unui stat membru i se permite să opteze pentru „procedura de înregistrare directă”, dacă statul membru în cauză nu îndeplinește condițiile. Un exemplu de astfel de situație este situația în care numărul de cereri directe, care sunt depuse de solicitanți din statul membru respectiv, depășește în mod recurent, de-a lungul timpului, numărul inițial estimat de statul membru respectiv.
- (19) În scopul de a asigura un proces decizional coerent în ceea ce privește cererile de protecție și acțiunile în justiție împotriva acestora, depuse în cursul procedurii naționale, oficiul ar trebui să fie informat în mod periodic și prompt în momentul în care sunt demarate, în fața instanțelor naționale sau a altor organe, procedurile

referitoare la o cerere de înregistrare transmisă de statul membru oficiului, precum și în legătură cu rezultatele finale ale acestor proceduri. Din același motiv, dacă un stat membru consideră că este probabil ca o decizie națională care stă la baza cererii de protecție să fie invalidată ca urmare a unor proceduri judiciare naționale, statul în cauză ar trebui să informeze oficiul în legătură cu aprecierea respectivă. Dacă statul membru solicită suspendarea examinării unei cereri la nivelul Uniunii, oficiul ar trebui să fie scutit de obligația de respectare a termenului-limită pentru examinare stabilit. Pentru a proteja solicitantul de acțiuni în justiție vexatorii și pentru a menține dreptul solicitantului de a obține protecția unei denumiri într-un termen rezonabil, scutirea ar trebui să se limiteze la cazuri în care cererea de înregistrare a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă, sau în care statul membru consideră că acțiunea de contestare a valabilității cererii este întemeiată.

- (20) Pentru a se permite operatorilor ale căror interese sunt afectate de înregistrarea unei denumiri să continue să utilizeze respectiva denumire pentru o perioadă de timp limitată, deși acest lucru contravine regimului de protecție, ar trebui să se acorde derogări specifice pentru utilizarea denumirilor, sub forma unor perioade de tranziție. Pot fi permise astfel de perioade și pentru a se depăși dificultăți temporare, precum și cu obiectivul pe termen lung de a se asigura că toți producătorii respectă caietul de sarcini. Fără a se aduce atingere normelor care reglementează conflictele dintre indicațiile geografice și mărci, denumirile care altfel ar încălca protecția indicațiilor geografice pot fi utilizate în continuare în anumite condiții și pentru o perioadă de tranziție.
- (21) Comisia ar trebui să aibă dreptul de a prelua de la oficiu competența de a decide cu privire la cererile individuale de înregistrare, de modificare a caietului de sarcini sau de anulare. Oficiul ar trebui să rămână în continuare responsabil de examinarea dosarului și de procedura de opoziție, când este necesar, și să prezinte Comisiei, pe baza unor considerente tehnice, o propunere de act de punere în aplicare. Orice stat membru sau oficiul poate solicita Comisiei să își exercite această prerogativă. Comisia poate să acționeze și din proprie inițiativă.
- (22) Pentru a se asigura transparența și uniformitatea în toate statele membre, este necesar să se instituie și să se mențină un registru electronic al Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale. Registrul ar trebui să fie o bază de date electronică stocată într-un sistem informatic și să fie accesibil publicului. Registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale ar trebui să fie dezvoltat, ținut și gestionat de oficiu, iar personalul necesar pentru funcționarea registrului ar trebui pus la dispoziție de oficiu.
- (23) Uniunea negociază cu partenerii săi comerciali acorduri internaționale, printre care acorduri care prevăd protecția indicațiilor geografice. Protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale în întreaga Uniune poate rezulta și din respectivele acorduri, indiferent de înregistrările internaționale prevăzute în Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice sau de sistemul de depunere a cererilor și de înregistrare prevăzut în prezentul regulament. Pentru a se facilita informarea publicului în privința indicațiilor geografice protejate în Uniune fie în urma înregistrărilor internaționale prevăzute în Actul de la Geneva, fie în temeiul acordurilor internaționale cu partenerii comerciali ai Uniunii și în special pentru a se asigura protecția și controlul utilizării indicațiilor geografice respective, acestea din urmă ar trebui înscrise în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.

- (24) Pentru funcționarea optimă a pieței interne, este important ca producătorii și alți operatori vizați, autoritățile și consumatorii să poată avea acces rapid și ușor la informațiile pertinente referitoare la o indicație geografică protejată înregistrată.
- (25) Este necesar să se asigure că părțile vizate de deciziile oficiului sunt protejate prin lege. În acest scop, ar trebui să se prevadă că deciziile adoptate de oficiu în proceduri prevăzute în prezentul regulament pot fi contestate în fața unui organism de apel al oficiului. Asupra căii de atac ar trebui să se pronunțe o cameră de recurs a oficiului. Deciziile camerelor de recurs pot, la rândul lor, să facă obiectul unei acțiuni înaintea Tribunalului, acesta având atât competența de a anula decizia atacată, cât și de a o modifica.
- (26) Oficiul ar trebui să instituie un sistem de alertă și de informare împotriva utilizării abuzive a indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale în sistemul de nume de domeniu. Prin respectivul sistem, solicitanții ar trebui informați, pe de o parte, dacă numele de domeniu corespunzător indicației geografice este disponibil și, pe de altă parte, de îndată după ce se înregistrează un nume de domeniu care intră în conflict cu indicația lor geografică. Primirea unor astfel de alerte le-ar permite producătorilor să ia măsurile adecvate într-un mod mai rapid și mai eficace. Registrele cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară, stabilite în Uniune, ar trebui să furnizeze oficiului toate informațiile și datele de care dispun și care sunt necesare pentru operarea sistemului ca sarcină desfășurată în interes public, și anume informații din care să reiasă dacă numele de domeniu corespunzător indicației geografice este disponibil și, în ceea ce privește alertele, informațiile detaliate despre numele de domeniu contradictorii, data la care au fost depuse cererile pentru numele de domeniu respective și data la care acestea au fost înregistrate. Informațiile și datele ar trebui furnizate într-un format prelucrabil automat. Punerea informațiilor și a datelor la dispoziția oficiului este proporțională, deoarece servește scopului legitim de garantare a unei mai bune protecții și asigurări a respectării indicațiilor geografice ca proprietate intelectuală în mediul online. Acest caracter proporțional este cu atât mai evident cu cât, în ceea ce privește alertele, transferul datelor de înregistrare a numelor de domeniu este limitat explicit la numele de domeniu care sunt identice sau similare și care, prin urmare, ar putea să încalce indicația geografică în cauză.
- (27) Este necesar să se constituie un consiliu consultativ constând într-un grup de experți din componența căruia fac parte reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei. Consiliul consultativ are rolul de a asigura cunoștințele locale și cunoștințele de specialitate necesare despre anumite produse și cunoștințe despre circumstanțele locale care ar putea influența rezultatul procedurilor stabilite în prezentul regulament. Pentru a sprijini oficiul în activitatea sa de evaluare a cererilor individuale în orice etapă a examinării, a opoziției, a recursului sau a altor proceduri, punându-i la dispoziție cunoștințe tehnice specifice, Divizia pentru indicații geografice sau camerele de recurs ar trebui să aibă posibilitatea de a consulta consiliul consultativ, din proprie inițiativă sau la cererea Comisiei. Când este necesar, consultarea ar trebui să includă și un aviz general cu privire la evaluarea criteriilor de calitate, la stabilirea reputației și a renumelui, la determinarea caracterului generic al unei denumiri și la evaluarea concurenței loiale în tranzacțiile comerciale și a riscului de confuzie în rândul consumatorilor. Avizul consiliului consultativ nu ar trebui să fie obligatoriu. Procedura de numire a experților și funcționarea consiliului consultativ ar trebui specificate în regulamentul de procedură al consiliului consultativ, aprobat de consiliul de administrație.

- (28) Ar trebui să se acorde protecție denumirilor introduse în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, astfel încât să se asigure utilizarea corectă a acestora și să se prevină practicile care i-ar putea induce în eroare pe consumatori. Pentru a se consolida protecția indicațiilor geografice și a se combate în mod mai eficace contrafacerea, protecția indicațiilor geografice ar trebui să se aplice și numelor de domeniu de pe internet. În privința protecției indicațiilor geografice, este de asemenea important să se ia în considerare, în mod corespunzător, Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală, în special articolele 22 și 23, precum și Acordul general pentru tarife și comerț, inclusiv articolul V privind libertatea de tranzit, care au fost aprobate prin Decizia 94/800/CE a Consiliului¹⁵. Într-un astfel de cadru juridic, pentru a consolida protecția indicațiilor geografice și pentru a combate contrafacerea într-un mod mai eficace, o astfel de protecție ar trebui să se aplice și în cazul mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii, fără a fi puse în liberă circulație, și sunt plasate sub regimuri vamale speciale, cum ar fi cele referitoare la tranzit, depozitare, utilizarea specifică sau prelucrare.
- (29) Este nevoie de claritate cu privire la utilizarea unei indicații geografice în denumirea comercială a unui produs fabricat în care produsul desemnat cu indicația geografică este o piesă sau componentă. Ar trebui să se asigure că o astfel de utilizare are loc în conformitate cu practici comerciale loiale și nu slăbește, nu diluează și nu prejudiciază reputația produsului desemnat prin indicația geografică. Pentru o astfel de utilizare ar trebui să se obțină consimțământul grupului de producători sau al producătorului individual al produsului cu indicația geografică în cauză.
- (30) Termenii generici care sunt similari cu sau fac parte dintr-o denumire sau dintr-o mențiune protejată printr-o indicație geografică ar trebui să își mențină statutul generic.
- (31) Este necesar să se asigure echilibrul între protecția indicațiilor geografice și protecția denumirilor omonime înregistrate ca indicații geografice, precum și a mărcilor recunoscute, având în vedere în special dreptul fundamental de proprietate, astfel cum este prevăzut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și obligațiile care decurg din dreptul internațional.
- (32) Grupurile de producători au un rol esențial în procesul de depunere a cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice, precum și în modificarea caietelor de sarcini și în cererile de anulare. Aceste grupuri ar trebui să fie echipate cu mijloacele necesare pentru a identifica și a promova mai bine caracteristicile propriilor produse. Prin urmare, ar trebui clarificat rolul grupului de producători.
- (33) Ar trebui clarificată legătura dintre numele de domeniu de pe internet și indicațiile geografice în ceea ce privește domeniul de aplicare al măsurilor de remediere, recunoașterea indicațiilor geografice în soluționarea litigiilor și utilizarea corectă a numelor de domeniu. Persoanele care au un interes legitim într-o indicație geografică înregistrată ar trebui să aibă capacitatea de a solicita revocarea sau transferul numelui de domeniu în cazul în care numele de domeniu contradictoriu a fost înregistrat de titularul său fără drepturi sau interese legitime legate de indicația geografică sau în

---

¹⁵ Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

cazul în care el a fost înregistrat sau este utilizat cu rea-credință, iar utilizarea sa încalcă protecția unei indicații geografice. Procedurile de soluționare alternativă a litigiilor nu ar trebui să aducă atingere posibilității de a aduce litigii având ca obiect numele de domeniu în fața unei instanțe naționale.

- (34) Ar trebui clarificată, de asemenea, legătura dintre mărci și indicațiile geografice în ceea ce privește criteriile referitoare la respingerea cererilor de înregistrare a mărcilor, la nulitatea mărcilor, precum și la coexistența mărcilor și a indicațiilor geografice.
- (35) Pentru a nu se crea condiții de concurență neloială, toți producătorii, inclusiv cei din țări terțe, ar trebui să poată utiliza o indicație geografică înregistrată, cu condiția ca produsul în cauză să îndeplinească cerințele din caietul de sarcini, din documentul unic corespunzător sau dintr-un document echivalent documentului unic, și anume un rezumat complet al caietului de sarcini. Sistemul instituit de statele membre ar trebui să garanteze, de asemenea, faptul că producătorii care respectă normele au dreptul de a fi incluși în verificările privind respectarea caietului de sarcini.
- (36) Fiind prima dată când se pune în aplicare un sistem de protecție a indicațiilor geografice la nivelul Uniunii pentru produsele artizanale și industriale, este important să se sensibilizeze consumatorii, producătorii, în special MIMM-urile, și autoritățile publice de la nivel național, regional și local cu privire la inițiativă.
- (37) Simbolurile, indicațiile și abrevierile care identifică o indicație geografică înregistrată, precum și drepturile aferente pe teritoriul Uniunii ar trebui protejate atât în Uniune, cât și în țările terțe, astfel încât să existe garanția că sunt utilizate pentru produse autentice și că nu există cazuri de inducere în eroare a consumatorilor în privința calităților produselor.
- (38) Ar trebui să se recomande utilizarea simbolurilor și a indicațiilor Uniunii pe ambalajul produselor artizanale și industriale desemnate printr-o indicație geografică, astfel încât această categorie de produse și garanțiile aferente să devină mai bine cunoscute de către consumatori și să fie posibilă identificarea mai ușoară a acestor produse pe piață, facilitându-se astfel controalele. Utilizarea unor astfel de simboluri sau indicații ar trebui să rămână voluntară în ceea ce privește indicațiile geografice din țări terțe.
- (39) Din motive de claritate pentru consumatori și pentru un maxim de coerență cu regulamentul revizuit privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele agricole, produsele alimentare, vin și băuturi spirtoase, simbolul Uniunii utilizat pe ambalajele produselor artizanale și industriale desemnate printr-o indicație geografică ar trebui să fie identic cu cel utilizat pe ambalajele produselor agricole și alimentare, ale vinurilor și ale băuturilor spirtoase desemnate printr-o indicație geografică stabilită în temeiul Regulamentului delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei¹⁶.
- (40) Valoarea adăugată a indicațiilor geografice se bazează pe încrederea consumatorilor. O astfel de încredere poate fi justificată numai dacă înregistrarea indicațiilor geografice este însoțită de verificări și controale eficiente, inclusiv de diligența necesară a producătorului.

---

¹⁶ Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la stabilirea simbolurilor Uniunii pentru denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate și cu privire la anumite norme privind sursele, anumite norme procedurale și anumite norme tranzitorii suplimentare (JO L 179, 19.6.2014, p. 17).

- (41) Pentru a le garanta consumatorilor că produsele artisanale și industriale protejate prin indicații geografice prezintă caracteristicile specifice, producătorii ar trebui să fie incluși într-un sistem de verificare a conformității cu caietul de sarcini înainte ca produsul să fie introdus pe piață. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a institui un sistem de verificare de către o parte terță, gestionat de autoritățile competente, și organismele de certificare a produselor, cărora autoritățile respective ar urma că le delege anumite sarcini oficiale de control, sau un sistem de verificare bazat pe declarația pe proprie răspundere a producătorului. Declarația pe proprie răspundere ar trebui depusă la autoritățile competente, asigurând conformitatea cu caietul de sarcini.
- (42) Pentru a garanta conformitatea cu caietul de sarcini după introducerea produsului pe piață, autoritățile competente ar trebui să efectueze controale oficiale pe piață pe baza unei analize de risc și cu o frecvență adecvată, ținând seama de probabilitatea unor neconformități, inclusiv a unor practici frauduloase sau înșelătoare.
- (43) Asigurarea respectării indicațiilor geografice pe piață este importantă pentru prevenirea practicilor frauduloase și înșelătoare, asigurându-se astfel că producătorii produselor desemnate printr-o indicație geografică sunt recompensați corespunzător pentru valoarea adăugată a produselor lor cu indicație geografică și că utilizatorii ilegali ai indicațiilor geografice în cauză sunt împiedicați să își vândă produsele. Prin urmare, în afară de controalele vizând producătorii, statele membre ar trebui, de asemenea, să ia măsurile administrative și judiciare corespunzătoare pentru a preveni sau a stopa utilizarea denumirilor pe produsele sau serviciile care încalcă indicațiile geografice protejate, în cazul în care astfel de produse sunt produse sau comercializate sau astfel de servicii sunt comercializate pe teritoriul lor. În scopul asigurării respectării indicațiilor geografice, sunt disponibile măsurile, procedurile și mijloacele de reparație prevăzute în Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷, deoarece acestea se aplică în cazul oricărei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală.
- (44) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a permite producătorilor să își îndeplinească obligația de diligență necesară prin depunerea, o dată la trei ani, a unei declarații pe proprie răspundere la autoritățile competente, pentru a-și demonstra conformitatea continuă. Producătorii ar trebui să aibă obligația de a-și reînnoi imediat declarația pe proprie răspundere în cazul în care se aduce vreo modificare caietului de sarcini sau în care survine vreo schimbare care vizează produsul în cauză. Utilizarea declarației pe proprie răspundere nu ar trebui să îi împiedice pe producători să recurgă la părți terțe eligibile pentru certificarea completă sau parțială a conformității lor. Certificarea de către o parte terță ar trebui să aibă rol de completare a declarației pe proprie răspundere, nu de înlocuire a acesteia.
- (45) Prin declarația pe proprie răspundere ar trebui să se furnizeze autorităților competente toate informațiile necesare referitoare la produs și la conformitatea acestuia cu caietul de sarcini. Pentru a se asigura că informațiile furnizate în declarația pe proprie răspundere sunt cuprinzătoare, în anexă ar trebui stabilită o structură armonizată pentru astfel de declarații. Este important să se asigure completarea cu sinceritate și exactitate a declarației pe proprie răspundere. Prin urmare, producătorul ar trebui să își asume întreaga responsabilitate pentru informațiile furnizate în declarația pe proprie

---

¹⁷ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală.

răspundere și ar trebui să fie în măsură să furnizeze dovezile necesare pentru a permite verificarea informațiilor respective.

- (46) Dacă există o procedură de certificare prin declarație pe proprie răspundere, autoritățile competente ar trebui să efectueze controale aleatorii.
- (47) În cazul neconformității cu caietul de sarcini, autoritățile competente ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că producătorii în cauză remediază situația și pentru a preveni alte neconformități. În plus, statele membre ar trebui să prevadă un set de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, menite să descurajeze posibilele comportamente frauduloase ale producătorilor.
- (48) Taxele sau tarifele de control și verificare ar trebui să acopere, fără a depăși, costurile, inclusiv cheltuielile generale, suportate de autoritățile competente pentru efectuarea controalelor oficiale. Cheltuielile indirecte ar putea include costurile organizării și sprijinului necesare pentru planificarea și efectuarea controalelor oficiale. Aceste costuri ar trebui să fie calculate pe baza fiecărui control oficial individual sau pe baza tuturor controalelor oficiale efectuate într-o anumită perioadă de timp. Dacă taxele sau tarifele sunt aplicate pe baza costului efectiv al controalelor oficiale individuale, producătorii cu rezultate anterioare pozitive în materie de conformitate ar trebui să suporte tarife generale mai scăzute decât producătorii care nu au asigurat conformitatea, având în vedere faptul că cei dintâi ar urma să fie supuși unor controale oficiale mai puțin frecvente. Pentru a promova respectarea legislației Uniunii de către toți producătorii, indiferent de metoda (bazată pe costurile efective sau pe o rată forfetară) pe care fiecare stat membru o alege pentru calcularea taxelor sau tarifelor, atunci când acestea sunt calculate pe baza costurilor totale suportate de autoritățile competente într-o anumită perioadă de timp și percepute de la toți producătorii, indiferent dacă aceștia sunt sau nu vizați de un control oficial în perioada de referință, taxele sau tarifele respective ar trebui să fie calculate astfel încât să se recompenseze producătorii care prezintă constant rezultate pozitive în materie de conformitate. Nu ar trebui să se perceapă taxe pentru depunerea și prelucrarea declarației pe proprie răspundere.
- (49) Pentru a asigura imparțialitatea și eficacitatea, autoritățile competente desemnate să efectueze verificarea conformității cu caietul de sarcini ar trebui să îndeplinească o serie de criterii operaționale. Pentru a facilita îndeplinirea sarcinii de efectuare a controalelor și pentru a spori eficacitatea sistemului, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să delege competențe de îndeplinire a sarcinilor specifice de control unei persoane juridice care urmează să certifice că produsele desemnate prin indicații geografice sunt conforme cu caietele de sarcini („organismul de certificare a produselor”). Ar trebui avută în vedere și posibilitatea ca astfel de competențe să le fie delegate unor persoane fizice.
- (50) Informațiile referitoare la autoritățile competente și la organismele de certificare a produselor ar trebui publicate de către statele membre și oficiu, pentru ca transparența să fie asigurată, iar părțile interesate să poată contacta aceste autorități și organisme.
- (51) Standardele europene (standarde EN) dezvoltate de Comitetul European de Standardizare (CEN) și standardele internaționale dezvoltate de Organizația Internațională de Standardizare (ISO) ar trebui să fie utilizate atât pentru acreditarea organismelor de certificare a produselor, cât și de către respectivele organisme pentru operațiunile lor. Acreditarea organismelor respective ar trebui să se realizeze în

conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸. Persoanele fizice ar trebui să aibă cunoștințele de specialitate, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini respectivele sarcini oficiale de control care le-au fost delegate, să dețină calificările și experiența adecvate și să acționeze imparțial, fără a se afla în niciun conflict de interese, în privința îndeplinirii respectivelor sarcini oficiale de control care le-au fost delegate. Organismele de certificare a produselor stabilite în afara Uniunii ar trebui să demonstreze că sunt compatibile cu standardele Uniunii sau cu standardele recunoscute la nivel internațional, pe baza unui certificat eliberat de un organism semnatar al unui acord multilateral de recunoaștere sub auspiciile Forumului internațional de acreditare.

- (52) Pentru a se consolida protecția indicațiilor geografice și a se combate în mod mai eficace contrafacerea, protecția indicațiilor geografice ar trebui să se aplice atât în mediul offline, cât și în mediul online, inclusiv în cazul numelor de domeniu de pe internet. Serviciile intermediare, în special platformele online, au început să fie tot mai mult utilizate pentru vânzarea de produse, inclusiv de produse desemnate prin indicații geografice, și, în unele cazuri, platformele online ar putea reprezenta un spațiu important pentru prevenirea fraudei. În această privință, informațiile referitoare la publicitatea, promovarea și vânzarea de bunuri care încalcă protecția indicațiilor geografice, astfel cum este prevăzută la articolul 35, ar trebui să fie considerate conținut ilegal în sensul articolului 2 litera (g) din Regulamentul (UE) xxxx/2022 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ și să facă obiectul unor obligații și măsuri în temeiul regulamentului respectiv.
- (53) Întrucât un produs desemnat printr-o indicație geografică produs într-un stat membru poate fi vândut în alt stat membru, ar trebui să se asigure asistență administrativă între statele membre pentru a fi posibile controale eficace și să se prevadă aspectele practice aferente.
- (54) Pentru funcționarea optimă a pieței interne, este important ca producătorii să poată demonstra rapid și cu ușurință, în mai multe contexte, că sunt autorizați să utilizeze o denumire protejată, cum ar fi în cadrul controalelor vamale, în cadrul inspecțiilor pieței sau la cererea operatorilor comerciali. În acest scop, ar trebui să se pună la dispoziția producătorului un certificat oficial sau o altă dovadă a certificării dreptului producătorului de a produce produsul desemnat prin indicația geografică.
- (55) Acțiunile întreprinse de Uniune în urma aderării sale la Actul de la Geneva sunt reglementate de Regulamentul (UE) 2019/1753 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰. Anumite dispoziții ale regulamentului menționat ar trebui modificate pentru a se asigura coerența cu introducerea protecției indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale la nivelul Uniunii, în conformitate cu prezentul regulament. În acest context, oficiul ar trebui să aibă rolul de autoritate competentă a Uniunii în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și

---

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

¹⁹ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE.

²⁰ Regulamentul (UE) 2019/1753 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2019 privind acțiunile Uniunii în urma aderării acesteia la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice (JO L 271, 24.10.2019, p. 1).

industriale în temeiul Actului de la Geneva. Dispozițiile Regulamentului (UE) 2019/1753 aplicabile indicațiilor geografice, care nu intră în domeniul de aplicare al regulamentelor privind sistemele de protecție ale UE pentru indicațiile geografice ale produselor agricole, ar trebui aliniate la prezentul regulament.

- (56) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ ar trebui modificat. La articolul 151 din regulamentul menționat sunt prevăzute sarcinile oficiului. La articolul 151 din regulamentul menționat ar trebui adăugate sarcinile de gestionare și promovare a indicațiilor geografice, în special sarcinile conferite oficiului prin prezentul regulament. În plus, pentru a se asigura coerența cu prezentul regulament, în regulamentul menționat ar trebui introdusă, de asemenea, o dispoziție privind instituirea unui sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu pentru mărcile UE.
- (57) Pentru sarcinile conferite oficiului prin prezentul regulament, limbile oficiului ar trebui să fie toate limbile oficiale ale Uniunii. Oficiul poate accepta traduceri verificate în una dintre limbile oficiale ale Uniunii pentru documentele și informațiile depuse de țări terțe cu privire la cererile de înregistrare, la modificarea caietului de sarcini și la procedurile de anulare. Dacă este cazul, oficiul poate recurge la traduceri automate verificate.
- (58) Sistemul digital ar trebui să includă un serviciu *front office* și un serviciu administrativ și să permită fără sincope conectarea la sistemele informatice ale autorităților naționale, la registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale și la sistemul informatic al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale, interfața cu acestea și integrarea în acestea, în vederea protecției prin Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona. Registrul Uniunii de indicații geografice care este conceput de oficiu pentru produsele artizanale și industriale ar trebui să aibă un aspect similar cu cel al registrului indicațiilor geografice pentru vinuri, produse alimentare și produse agricole și să aibă cel puțin respectivele funcționalități.
- (59) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de punere în aplicare în ceea ce privește următoarele: (i) stabilirea unor norme care limitează informațiile incluse în caietul de sarcini, atunci când o astfel de limitare este necesară pentru a se evita cererile de înregistrare excesiv de voluminoase, (ii) stabilirea unor norme privind modelul caietului de sarcini, (iii) precizarea formatului și a prezentării online ale documentului unic relevant, (iv) precizarea formatului și a prezentării online ale documentației de însoțire, (v) stabilirea cuantumului taxelor și a modalităților de plată, (vi) precizarea unor detalii suplimentare privind criteriile de depunere a cererilor directe și procedurile de pregătire și de depunere a cererilor directe, (vii) precizarea procedurilor și a criteriilor de pregătire și de depunere a cererilor, precum și a formularului și a prezentării acestora, în vederea facilitării procesului de formulare a cererilor, inclusiv în cazul cererilor care se referă la mai multe teritorii naționale, (viii) stabilirea normelor necesare pentru prezentarea de observații oficiale de către autoritățile naționale și persoanele cu un interes legitim, în vederea facilitării prezentării oficiale de observații și a îmbunătățirii gestionării procesului de opoziție, (ix) precizarea formatului și a prezentării online ale opozițiilor și ale oricărei proceduri

---

²¹ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.6.2017, p. 1).

de formulare a observațiilor, (x) precizarea normelor privind protecția indicației geografice, (xi) luarea de decizii privind protecția unor indicații geografice legate de produse din țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte contractantă, (xii) precizarea conținutului și a prezentării registrului Uniunii de indicații geografice, (xiii) precizarea formatului și a prezentării online ale extraselor din registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, (xiv) stabilirea unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea unei cereri de modificare la nivelul Uniunii și privind procedurile și forma modificărilor standard și modul de comunicare a acestora către oficiu, (xv) stabilirea unor norme detaliate privind procedurile și formularul procesului de anulare, precum și privind prezentarea cererilor, (xvi) prevederea caracteristicilor tehnice ale simbolului și indicațiilor Uniunii și stabilirea normelor de utilizare a acestora pe produsele comercializate cu o indicație geografică înregistrată, inclusiv a normelor privind versiunile lingvistice corespunzătoare de utilizat, (xvii) precizarea naturii și a tipului informațiilor care vor face obiectul unui schimb și a metodelor aplicabile schimbului de informații realizat în cadrul asistenței reciproce. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²².

- (60) În vederea modificării sau a completării anumitor elemente neesențiale ale prezentului regulament, Comisiei ar trebui să îi fie delegată competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește cerințele referitoare la documentația de însoțire sau precizarea unor elemente suplimentare ale acesteia, definirea procedurilor și a condițiilor aplicabile pregătirii și depunerii cererilor de înregistrare la nivelul Uniunii, normele privind încredințarea către oficiu a sarcinii de gestionare a registrului Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, în ceea ce privește conținutul formal al cererii de introducere a căii de atac, procedura de depunere și de examinare a unei căi de atac, precum și conținutul formal și forma deciziilor adoptate de camera de recurs și în ceea ce privește informațiile și cerințele declarației pe proprie răspundere și asistența tehnică a oficiului. Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²³. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (61) Protecția actuală a indicațiilor geografice la nivel național se bazează pe diferite abordări în materie de reglementare. Existența a două sisteme paralele, la nivelul Uniunii și la nivel național, ar putea prezenta un risc de confuzie în rândul consumatorilor și al producătorilor. Înlocuirea sistemelor de protecție specifică națională a indicațiilor geografice cu un cadru de reglementare la nivelul Uniunii va contribui la securitatea juridică, la reducerea sarcinii administrative a autorităților naționale, la asigurarea unei concurențe loiale între producătorii de produse cu astfel

---

²² JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

²³ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

de indicații, precum și la costuri previzibile și relativ scăzute și va spori credibilitatea produselor în rândul consumatorilor. În acest scop, protecția specifică națională a indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale va înceta să existe după un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Protecția poate fi prelungită în timp, până la finalizarea procesului de înregistrare pentru IG naționale identificate de statele membre interesate. Unele state membre care sunt părți la Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine au indicații geografice înregistrate pentru produsele artisanale și industriale și indicații geografice protejate pentru produsele artisanale și industriale originare din țări terțe în temeiul acordului respectiv. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2019/1753 ar trebui modificat pentru a se permite continuarea protecției respectivelor indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.

- (62) Dat fiind că este necesară o perioadă de timp pentru a se asigura instituirea cadrului pentru buna funcționare a prezentului regulament în vederea creării unui sistem de înregistrare la nivelul Uniunii și la nivel internațional (inclusiv sistemul informatic, crearea și gestionarea registrului Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, sistemul de alertă al UE împotriva utilizării abuzive a indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale pe internet etc.), prezentul regulament ar trebui să înceapă să se aplice după [XX] luni de la data intrării sale în vigoare.
- (63) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la [...],

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

- (a) înregistrarea, protecția, controlul și asigurarea respectării anumitor denumiri care identifică produse artisanale și industriale cu o anumită calitate, reputație sau alte caracteristici legate de originea lor geografică și
- (b) indicațiile geografice introduse în registrul internațional instituit în cadrul sistemului internațional de înregistrare și protecție în temeiul Actului de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice administrat de Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale (OMPI).

Articolul 2

Domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică produselor artisanale și industriale enumerate în Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului²⁴.
2. Prezentul regulament nu se aplică băuturilor spirtoase, astfel cum sunt menționate în Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵, vinurilor, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶ și nici produselor agricole și alimentare, astfel cum sunt protejate prin Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷.
3. Înregistrările și protecția indicațiilor geografice nu aduc atingere obligației producătorilor de a respecta alte norme ale Uniunii, îndeosebi pe cele privind introducerea pe piață a produselor și, în special, cerințele de etichetare a produselor, siguranța produselor, protecția consumatorilor și supravegherea pieței.

---

²⁴ Regulamentul (CEE) nr. 2685/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987 p. 1).

²⁵ Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 (JO L 130, 17.5.2019, p. 1).

²⁶ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

4. Sistemul de indicații geografice stabilit în prezentul regulament se aplică fără a se aduce atingere Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului²⁸.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „produse artisanale” înseamnă produsele realizate fie integral manual, fie cu ajutorul unor unelte manuale sau prin mijloace mecanice, dacă contribuția manuală directă este cea mai importantă componentă a produsului finit;
- (b) „produse industriale” înseamnă produsele realizate într-un mod standardizat, de obicei la scară largă și folosind utilaje;
- (c) „Nomenclatura combinată” înseamnă Nomenclatura combinată, astfel cum este instituită prin articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;
- (d) „grup de producători” înseamnă orice asociație, indiferent de forma sa juridică, alcătuită în principal din producători sau prelucrători ai aceluiași produs;
- (e) „etapă de producție” înseamnă orice etapă a producției, prelucrării sau pregătirii, până în momentul în care produsul ajunge în forma în care poate fi introdus pe piața internă;
- (f) „tradițional” și „tradiție”, în asociere cu un produs original dintr-o arie geografică, înseamnă utilizarea, dovedită din punct de vedere istoric, de către producătorii dintr-o comunitate, de-a lungul unei perioade care face posibilă transmiterea de la o generație la alta;
- (g) „producător” înseamnă un operator implicat în orice etapă de producție a unui produs a cărui denumire este protejată ca indicație geografică, inclusiv în activități de prelucrare, care face obiectul caietului de sarcini.
- (h) „termeni generici” înseamnă:
  - (i) denumiri ale produselor care, deși sunt legate de locul, regiunea sau țara în care era produs sau comercializat inițial produsul, au devenit denumirea comună a unui produs în Uniune sau
  - (ii) un termen comun care descrie tipul de produs, atribute ale produsului sau alți termeni care nu se referă la un produs anume;
- (i) „organism de certificare a produselor” înseamnă o persoană juridică având responsabilitatea de a certifica, în cadrul unei sarcini oficiale de control care i-a fost delegată sau în baza oricărui alt mandat, că produsele desemnate prin indicații geografice sunt conforme cu caietul de sarcini;
- (j) „declarație pe proprie răspundere” înseamnă un document în care un producător sau un reprezentant autorizat indică pe răspunderea sa exclusivă că produsul este conform cu caietul de sarcini corespunzător și că pentru stabilirea corespunzătoare a

---

²⁸ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

conformității au fost efectuate toate controalele și verificările necesare, astfel încât să se demonstreze autorităților competente din statele membre că indicația geografică este utilizată în mod legal;

- (k) „notificare de observații” înseamnă depunerea de observații scrise la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală („oficiul”), prin care este semnalată existența unor inexactități în cerere, fără a se declanșa procedura de opoziție.

Articolul 4

Protecția datelor

1. Comisia și oficiul sunt considerate operatori în înțelesul articolului 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹ în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurii pentru care sunt competente în conformitate cu prezentul regulament.
2. Autoritățile competente ale statelor membre sunt considerate operatori în sensul articolului 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰ în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor pentru care sunt competente în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 5

Cerințe aplicabile indicației geografice

Pentru ca denumirea unui produs artizanal și industrial să poată beneficia de protecția unei „indicații geografice”, produsul în cauză trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- (a) produsul să fie originar dintr-un anumit loc, o anumită regiune sau o anumită țară;
- (b) o anumită calitate, reputație sau o altă caracteristică să poată fi atribuită în principal originii geografice a produsului și
- (c) cel puțin una dintre etapele de producție a produsului să se desfășoare în aria geografică delimitată.

---

²⁹ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

³⁰ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

TITLUL II

ÎNREGISTRAREA INDICAȚIILOR GEOGRAFICE

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 6

Solicitantul

1. Cererile de înregistrare a indicațiilor geografice se depun doar de către un grup de producători ai unui produs („grup de producători solicitant”) a cărui denumire este propusă spre a fi înregistrată. Entitățile publice regionale sau locale pot ajuta la pregătirea cererii și la procedura aferentă.
2. O autoritate desemnată de un stat membru poate fi considerată un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu dacă producătorii în cauză nu au posibilitatea să formeze un grup din cauza numărului lor, a situației geografice sau a unor caracteristici organizaționale. Dacă are loc o astfel de reprezentare, în cererea menționată la articolul 11 alineatul (3) se precizează motivele care stau la baza reprezentării respective.
3. Un producător individual poate fi considerat un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu atunci când se demonstrează că sunt îndeplinite următoarele două condiții:
  - (a) persoana în cauză este singurul producător care dorește să depună o cerere de înregistrare a unei indicații geografice;
  - (b) aria geografică vizată este definită prin caracteristici naturale fără referire la hotarele vreunei proprietăți și are caracteristici care diferă în mod considerabil de cele ale zonelor învecinate sau caracteristicile produsului sunt diferite de cele ale produselor obținute în zonele învecinate.
4. În cazul unei indicații geografice care desemnează o arie geografică transfrontalieră, înregistrarea unei indicații geografice poate face obiectul unei cereri comune depuse de grupuri de producători din state membre diferite. Când aria geografică transfrontalieră privește un stat membru și o țară terță, acestea pot să depună o cerere comună de înregistrare la autoritatea națională a statului membru în cauză. Când aria geografică transfrontalieră privește mai multe țări terțe, mai multe grupuri de producători pot să depună o cerere comună la oficiu.

Articolul 7

Caietul de sarcini

1. Produsele artisanale și industriale ale căror denumiri sunt înregistrate ca indicație geografică trebuie să fie conforme cu un caiet de sarcini care include cel puțin:
  - (a) numele care urmează a fi protejat ca denumire de origine sau indicație geografică, acesta putând fi o denumire geografică a locului de producție a unui produs specific ori o denumire utilizată în schimburile comerciale sau în limbajul uzual pentru a descrie produsul specific din aria geografică delimitată;

- (b) o descriere a produsului, inclusiv, atunci când este cazul, a materiilor prime;
  - (c) precizarea ariei geografice delimitate care creează legătura menționată la litera (g);
  - (d) dovada faptului că produsul este originar din aria geografică delimitată, astfel cum este menționată la articolul 5 litera (c);
  - (e) descrierea metodei de producere sau obținere a produsului și, dacă este cazul, a metodelor tradiționale și a practicilor specifice utilizate;
  - (f) informații legate de ambalare, atunci când grupul de producători solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, că ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată în scopul de a se păstra calitatea, de a se garanta originea sau de a se asigura controlul, ținându-se seama de dreptul Uniunii, în special de actele legislative privind libera circulație a mărfurilor și libera circulație a serviciilor;
  - (g) informații detaliate din care să reiasă legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică, astfel cum se menționează la articolul 5 litera (b);
  - (h) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză;
  - (i) alte cerințe aplicabile, dacă sunt prevăzute de statele membre sau de un grup de producători, dacă este cazul, luându-se în considerare faptul că astfel de cerințe trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu dreptul Uniunii.
2. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme de limitare a informațiilor incluse în caietul de sarcini, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), dacă această limitare este necesară pentru a se evita cererile de înregistrare excesiv de voluminoase, și a unor norme referitoare la modelul caietului de sarcini. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 8

Documentul unic

1. Documentul unic cuprinde:
- (a) următoarele elemente principale ale caietului de sarcini:
    - (i) denumirea;
    - (ii) descrierea produsului, inclusiv, când este cazul, normele specifice aplicabile ambalării și etichetării;
    - (iii) o scurtă delimitare a ariei geografice;
  - (b) descrierea legăturii produsului cu originea geografică, menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (g), inclusiv, dacă este necesar, elementele specifice din descrierea produsului sau ale metodei de producție care justifică legătura.
2. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să stabilească formatul și prezentarea online ale documentului unic prevăzut la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 9

Documentația de însoțire a cererii de înregistrare

1. Documentația de însoțire a cererii de înregistrare („documentația de însoțire”) cuprinde:
  - (a) informații referitoare la eventuale limitări propuse cu privire la utilizarea sau protecția indicației geografice, precum și la eventualele măsuri tranzitorii, propuse de grupul de producători solicitant sau de autoritățile naționale, în special în urma procedurii naționale de examinare și de opoziție;
  - (b) numele și datele de contact ale grupului de producători solicitant;
  - (c) numele și datele de contact ale autorității competente și/sau ale organismului de certificare a produsului, care verifică respectarea dispozițiilor din caietul de sarcini;
  - (d) o declarație din care să reiasă dacă solicitantul dorește să primească alerte privind numele de domeniu în sensul articolului 31;
  - (e) orice altă informație considerată necesară de statul membru sau de solicitant.
2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate de completare a prezentului regulament cu dispoziții care să clarifice cerințele sau să enumere elementele suplimentare ale documentației de însoțire care trebuie furnizate.
3. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească formatul și prezentarea online ale documentației de însoțire. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 10

Taxele de înregistrare

1. Statele membre pot să perceapă o taxă pentru a acoperi costurile de gestionare a sistemului de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, prevăzut în prezentul regulament, inclusiv costurile suportate în legătură cu prelucrarea cererilor, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare și a cererilor de anulare.
2. Dacă un stat membru percepe o taxă, nivelul taxelor trebuie să fie rezonabil, să încurajeze competitivitatea producătorilor de produse cu indicații geografice și să țină seama de situația microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii.
3. Oficiul nu percepe taxe pentru niciuna dintre procedurile desfășurate în temeiul prezentului regulament.
4. Prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, oficiul percepe o taxă în cadrul procedurii de înregistrare directă, astfel cum este menționată la articolul 15, în cadrul procedurii menționate la articolul 17 alineatul (3) și pentru căile de atac introduse în fața camerelor de recurs menționate la articolul 30. Se pot percepe taxe, de asemenea, pentru modificarea caietului de sarcini și pentru anulare, în cazul în care procedura se referă la o denumire care a fost înregistrată în temeiul articolului 15 sau al articolului 17 alineatul (3).
5. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili cuantumul taxelor percepute de oficiu și modalitățile de plată sau, în cazul taxelor pentru căile de atac

introduse în fața camerelor de recurs, de rambursare a taxelor respective. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Capitolul 2

Etapa națională a înregistrării

Articolul 11

Desemnarea autorității competente și procedura de depunere a cererilor la nivel național

1. Fără a aduce atingere alineatului (4) de la prezentul articol și articolului 15, fiecare stat membru menține sau desemnează o autoritate competentă pentru gestionarea etapei naționale a înregistrării și a altor proceduri privind indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale.
2. Fără a aduce atingere alineatului (4) de la prezentul articol și articolului 15, cererea de înregistrare a unei indicații geografice originare din Uniune se adresează autorităților competente ale statului membru din care este originar produsul în cauză.
3. Cererile cuprind:
  - (a) caietul de sarcini menționat la articolul 7;
  - (b) documentul unic menționat la articolul 8;
  - (c) documentația de însoțire menționată la articolul 9.
4. Două sau mai multe state membre pot conveni ca autoritatea competentă a unui stat membru să se ocupe de etapa națională a înregistrării și de alte proceduri, inclusiv de depunerea la oficiu a cererii la nivelul Uniunii, și în numele celui alt stat membru sau al celorlalte state membre.

Articolul 12

Examinarea efectuată de autoritățile competente

Autoritatea competentă examinează cererea și verifică dacă produsul îndeplinește cerințele pentru indicații geografice, menționate la articolul 5, și furnizează informațiile necesare pentru înregistrare menționate la articolele 7, 8 și 9.

Articolul 13

Procedura națională de opoziție

1. După încheierea examinării menționate la articolul 12, autoritatea competentă desfășoară o procedură națională de opoziție. În cadrul procedurii respective se asigură publicarea cererii și se prevede o perioadă de cel puțin 60 de zile de la data publicării în care orice persoană care are un interes legitim și este stabilită sau rezidentă pe teritoriul statului membru care se ocupă de etapa națională a înregistrării sau pe teritoriul statelor membre din care este originar produsul în cauză („oponentul național”) să poată declara opoziție la cerere la autoritatea competentă din statul membru care se ocupă de etapa națională a înregistrării.

2. Autoritatea competentă stabilește modalitățile detaliate aferente procedurii de opoziție. Respectivul modalități detaliate pot include criteriile de admisibilitate a unei opoziții, o perioadă de consultare între solicitant și fiecare dintre oponenții naționali și depunerea de către solicitant a unui raport referitor la rezultatul consultărilor, inclusiv la eventualele modificări pe care solicitantul le-a adus cererii.

Articolul 14

Decizia privind cererea națională

1. Dacă, după examinarea cererii și evaluarea rezultatelor eventualelor opoziții primite și a eventualelor modificări aduse cererii, convenite cu solicitantul, constată că sunt îndeplinite cerințele din prezentul regulament, autoritatea competentă ia o decizie favorabilă și depune o cerere de înregistrare la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolul 17.
2. Autoritatea competentă se asigură că decizia sa este publicată și că orice persoană care are un interes legitim are posibilitatea de a introduce o cale de atac. Autoritatea competentă se asigură că caietul de sarcini pe care și-a întemeiat decizia favorabilă este publicat și asigură accesul la formatul electronic al caietului de sarcini.

Articolul 15

Înregistrarea directă

1. Prin derogare de la articolul 11, Comisia este împuternicită să scutească un stat membru de obligația de a desemna o autoritate competentă în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) și de a se ocupa de gestionarea cererilor de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale la nivel național, dacă statul membru respectiv transmite Comisiei, în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, dovada îndeplinirii următoarelor condiții:
  - (a) statul membru în cauză nu dispune de un sistem național *sui generis* pentru gestionarea indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și
  - (b) statul membru în cauză depune la Comisiei o cerere de neparticipare însoțită de o evaluare prin care demonstrează că interesul local pentru protejarea produselor artisanale și industriale printr-o indicație geografică este scăzut.
2. Comisia poate solicita informații suplimentare din partea statului membru înainte de a adopta o decizie a Comisiei privind derogarea menționată la alineatul (1).
3. Dacă un stat membru recurge la derogarea menționată la alineatul (1), cererea de înregistrare, de anulare sau de modificare a caietului de sarcini formulată de un grup de producători din statul membru respectiv cu privire la o indicație geografică originară din Uniune se adresează direct oficiului.
4. Un stat membru care a aplicat derogarea în concordanță cu alineatul (1) poate decide să își retragă opțiunea de neparticipare și să desemneze o autoritate competentă pentru gestionarea cererilor de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale. O astfel de decizie nu poate să aducă atingere procedurilor de înregistrare în curs. Statul membru informează în scris Comisia cu privire la decizia sa de retragere a opțiunii de neparticipare.
5. Dacă numărul de cereri directe depuse de solicitanți dintr-un stat membru care a optat pentru neparticipare depășește în mod substanțial numărul estimat în evaluarea

depusă de statul membru în temeiul alineatului (1), Comisia își poate retrage decizia menționată la alineatul (2).

6. Statul membru furnizează Comisiei și oficiului datele unui punct de contact, independent de solicitant, pentru orice aspect tehnic legat de produs și de cerere.
7. Oficiul comunică atât cu solicitantul, cât și cu punctul de contact menționat la alineatul (6) cu privire la orice aspect tehnic legat de cerere.
8. La cererea oficiului, în termen de 60 de zile de la data cererii respective, statul membru acordă, prin intermediul punctului de contact, asistență în special pentru procesul de examinare. La cererea statului membru, termenul-limită poate fi prelungit cu 60 de zile. Asistența include examinarea anumitor aspecte specifice ale cererilor depuse de solicitant la oficiu, verificarea anumitor informații incluse în cereri, emiterea unor declarații cu privire la informațiile respective și oferirea unui răspuns la alte cereri de clarificări formulate de oficiu în legătură cu cererile.
9. Dacă statul membru, prin intermediul punctului de contact, nu acordă asistență în termenul-limită menționat la alineatul (8), se consideră că cererea nu a fost depusă.
10. Se pot aplica taxe de înregistrare, care se plătesc oficiului. Aceste taxe se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 10 alineatul (5).
11. Articolele 6-9, 11-14 și 16-30 se aplică *mutatis mutandis* în cazul procedurii de înregistrare directă menționate la prezentul articol, cu excepția eventualelor perioade de examinare menționate la articolul 19 alineatul (2) și a obligației de a desfășura o procedură națională de opoziție, menționată la articolul 13, care nu se aplică.
12. Pentru cererile de înregistrare directă, este necesară consultarea consiliului consultativ menționat la articolul 33.
13. În cadrul procedurii de înregistrare directă, orice persoană care are un interes legitim poate declara opoziție la oficiu în conformitate cu articolul 21.
14. Prezentul articol nu se aplică în cazul cererilor de înregistrare din țări terțe.
15. Statele membre care aplică procedura prevăzută la prezentul articol nu sunt scutite de obligațiile stabilite la articolele 45-58 în ceea ce privește controalele și asigurarea respectării.
16. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să prevadă detalii suplimentare privind criteriile aplicabile înregistrării directe și privind procedurile de pregătire și de depunere a cererilor directe. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 16

Protecția națională temporară

1. Cu titlu temporar, un stat membru poate acorda o protecție tranzitorie unei indicații geografice la nivel național, cu efect de la data depunerii la oficiu a unei cereri de înregistrare.
2. Protecția națională temporară încetează fie la data adoptării unei decizii privind cererea de înregistrare, fie la data retragerii cererii.

3. Dacă o indicație geografică nu este înregistrată în temeiul prezentului regulament, consecințele protecției naționale temporare țin de responsabilitatea exclusivă a statului membru respectiv.
4. Măsurile adoptate de statele membre în conformitate cu prezentul articol produc efecte doar la nivel național și nu au niciun efect asupra pieței interne a Uniunii sau asupra comerțului internațional.

Capitolul 3

Etapa înregistrării la nivelul Uniunii

SECȚIUNEA 1

PROCEDURA DESFĂȘURATĂ ÎN ETAPA LA NIVELUL UNIUNII

Articolul 17

Cererea la nivelul Uniunii

1. În ceea ce privește indicațiile geografice referitoare la produse originare din Uniune, cererea la nivelul Uniunii, depusă la oficiu de către un stat membru, cuprinde:
  - (a) documentul unic menționat la articolul 8;
  - (b) documentația de însoțire menționată la articolul 9;
  - (c) declarația prin care statul membru căruia i-a fost adresată inițial cererea confirmă că aceasta îndeplinește condițiile de înregistrare în temeiul prezentului regulament;
  - (d) trimiterea la publicarea electronică a caietului de sarcini menționat la articolul 7.
2. Publicarea electronică menționată la alineatul (1) litera (d) se actualizează permanent.
3. În cazul indicațiilor geografice referitoare la produse originare dintr-o țară terță sau din țări terțe, cererea de înregistrare se depune la oficiu și cuprinde:
  - (a) caietul de sarcini menționat la articolul 7 și trimiterea la publicarea sa;
  - (b) documentul unic menționat la articolul 8;
  - (c) documentația de însoțire menționată la articolul 9;
  - (d) dovada legală a protecției indicației geografice în țara de origine;
  - (e) o procură, în cazul în care solicitantul este reprezentat de un mandatar.
4. O cerere comună de înregistrare, astfel cum este menționată la articolul 6 alineatul (4), se depune la oficiu de către unul dintre statele membre în cauză sau de către grupul de producători solicitant dintr-o țară terță, direct sau prin intermediul autorității competente din țara terță respectivă. Dacă aria transfrontalieră vizează un stat membru și o țară terță, cererea comună se depune de către statul membru în cauză.

5. Cererea comună menționată la articolul 6 alineatul (4) include, când este cazul, documentele enumerate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, din partea statelor membre sau a țărilor terțe în cauză. Procedura națională aferentă cererii, procedura de examinare și procedura de opoziție, astfel cum sunt menționate la articolele 11, 12 și 13, se desfășoară în toate statele membre și țările terțe în cauză.
6. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate prin care să definească procedurile și condițiile aplicabile pregătirii și depunerii cererilor la nivelul Uniunii.
7. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea cererilor de înregistrare la nivelul Uniunii, inclusiv pentru cererile care privesc mai mult de un teritoriu național. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 18

Depunerea cererii la nivelul Uniunii

1. O cerere la nivelul Uniunii de înregistrare a unei indicații geografice, inclusiv pentru înregistrarea directă menționată la articolul 15, se depune la oficiu pe cale electronică, prin intermediul unui sistem digital, de către autoritatea competentă a statului membru sau, în cazul în care se aplică articolul 15, de către grupul de producători în cauză. Sistemul digital trebuie să aibă capacitatea de a permite transmiterea cererilor către autoritățile competente ale unui stat membru și de a putea fi utilizat de statul membru în cadrul procedurii sale naționale.
2. Dacă se referă la o arie geografică dintr-o țară terță, cererea de înregistrare se transmite oficiului fie direct de către grupul de producători solicitant, fie de către autoritatea competentă a țării terțe în cauză. Sistemul digital menționat la alineatul (1) trebuie să aibă capacitatea de a permite transmiterea cererilor respective de către un grup de producători solicitant stabilit într-o țară terță și de către autoritățile competente din țara terță în cauză. Grupul de producători solicitant și autoritățile competente din țara terță în cauză sunt considerate părți la procedură.
3. În momentul depunerii cererii, oficiul publică cererea la nivelul Uniunii care i-a fost transmisă în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.

Articolul 19

Examinarea și publicarea în scopul manifestării opoziției

1. Oficiul examinează toate cererile de înregistrare pe care le primește în temeiul articolului 17 alineatul (1). În cadrul unei astfel de examinări se verifică dacă:
  - (a) există erori vădite;
  - (b) informațiile furnizate în conformitate cu articolul 17 sunt complete și
  - (c) documentul unic are un caracter precis și tehnic și este în conformitate cu articolul 8.
2. În cadrul examinării se ține seama de rezultatul procedurii naționale preliminare desfășurate de statul membru în cauză, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 15.

3. Examinarea efectuată în temeiul alineatului (1) nu poate să depășească o perioadă de șase luni. Dacă respectiva perioadă de examinare depășește sau este probabil să depășească șase luni, oficiul informează în scris solicitantul cu privire la motivele întârzierii.
4. Oficiul poate cere informații suplimentare de la statul membru în cauză. Dacă cererea este depusă de un grup de producători dintr-o țară terță sau de autoritatea competentă a unei țări terțe, grupul de producători sau autoritatea competentă în cauză furnizează informații suplimentare la cererea oficiului.
5. Atunci când oficiul consultă consiliul consultativ menționat la articolul 33, solicitantul trebuie să fie informat în acest sens, iar termenul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol se suspendă.
6. Dacă, în urma examinării efectuate în temeiul alineatului (1), constată că cererea este incompletă sau incorectă, oficiul își transmite observațiile statului membru din care provine cererea sau, în cazul cererilor din țări terțe, grupului de producători sau autorității competente în cauză care a depus cererea la nivelul Uniunii, acordând un termen de 60 de zile pentru completarea sau corectarea cererii. Dacă statul membru sau, în cazul cererilor dintr-o țară terță, grupul de producători sau autoritatea competentă în cauză nu completează cererea în termenul stabilit, cererea este considerată retrasă și, dacă nu o corectează, aceasta este respinsă în temeiul articolului 24 alineatul (2).
7. Dacă, în urma examinării efectuate în temeiul alineatului (1), consideră că sunt îndeplinite condițiile stabilite în prezentul regulament, oficiul publică, în scopul manifestării opoziției, în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale documentul unic și trimiterea la caietul de sarcini de pe pagina web a statului membru în cauză. Documentul unic se publică în limbile oficiale ale Uniunii.

Articolul 20

Procedura națională de contestare a unei cereri

1. Statele membre informează Comisia cu privire la toate procedurile administrative și judiciare desfășurate la nivel național care ar putea influența înregistrarea unei indicații geografice.
2. Oficiul este scutit de obligația de a respecta termenul de efectuare a examinării menționat la articolul 19 alineatul (2) și de a informa solicitantul cu privire la motivele întârzierii, în cazul în care primește o comunicare din partea unui stat membru cu privire la o cerere de înregistrare în conformitate cu articolul 14 alineatul (1), prin care:
  - (a) oficiul este informat că decizia menționată la articolul 14 alineatul (1) a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă sau
  - (b) oficiului i se solicită să suspende examinarea deoarece la nivel național au fost inițiate proceduri administrative sau judiciare având ca obiect contestarea valabilității cererii și statul membru consideră că respectivele proceduri se bazează pe motive întemeiate.

3. Scutirea prevăzută la alineatul (2) produce efecte până în momentul în care statul membru informează oficiul că cererea inițială a fost restabilită sau că statul membru își retrage solicitarea de suspendare.
4. Dacă hotărârea judecătorească menționată la alineatul (2) a dobândit autoritate de lucru judecat, statul membru retrage sau modifică cererea, după caz.

Articolul 21

Procedura de opoziție și de notificare de observații

1. În termen de trei luni de la data publicării documentului unic și a trimiterii la caietul de sarcini menționat la articolul 7 în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale, un oponent poate declara opoziție la oficiu sau poate depune o notificare de observații la oficiu. Solicitantul și oponentul sunt considerați părți la procedură.
2. Pot avea calitate de oponent autoritățile competente ale unui stat membru ori ale unei țări terțe sau o persoană fizică ori juridică având un interes legitim și fiind stabilită sau rezidentă într-o țară terță sau într-un alt stat membru, care nu îndeplinește criteriile pentru a acționa în calitate de oponent național în temeiul articolului 13 alineatul (1).
3. Oficiul trebuie să examineze admisibilitatea opoziției. Dacă consideră că opoziția este admisibilă, oficiul invită, în termen de 60 de zile de la primirea opoziției, oponentul și solicitantul să desfășoare consultări pentru o perioadă rezonabilă care nu poate fi mai mare de trei luni. În orice moment din această perioadă, oficiul poate, la cererea oricăreia dintre părți, să prelungească termenul de consultări cu maximum trei luni. Oficiul poate oferi mediere în consultările dintre solicitant și oponent, în temeiul articolului 170 din Regulamentul (UE) 2017/1001.
4. Solicitantul și oponentul își pun la dispoziție reciproc, în cursul consultării, informațiile relevante pentru a putea evalua dacă cererea de înregistrare îndeplinește condițiile prevăzute în prezentul regulament.
5. Oficiul poate, în orice etapă a procedurii de opoziție, să consulte consiliul consultativ menționat la articolul 33, caz în care se notifică părțile și se suspendă termenul menționat la alineatul (2).
6. În termen de o lună de la încheierea consultărilor menționate la alineatul (2), solicitantul stabilit în țara terță sau autoritatea competentă a statului membru ori a țării terțe din care a fost depusă cererea de înregistrare la nivelul Uniunii notifică oficiului rezultatul consultărilor și informează oficiul dacă s-a ajuns la un acord cu unul dintre oponenți sau cu toți oponenții și care sunt eventualele modificări aduse cererii de către solicitantul respectiv în urma acordului în cauză. Oponentul poate, de asemenea, notifica oficiului poziția sa la încheierea consultărilor.
7. Dacă, după încheierea consultărilor, datele publicate în conformitate cu articolul 19 alineatul (6) au fost modificate, oficiul efectuează o nouă examinare a cererii modificate. Dacă cererea de înregistrare a fost modificată în mod substanțial și oficiul consideră că cererea modificată îndeplinește condițiile de înregistrare, oficiul publică cererea modificată în conformitate cu alineatul menționat.
8. Autoritățile și persoanele care pot acționa în calitate de oponent pot depune o notificare de observații la oficiu. Autoritatea competentă sau persoana care a depus o notificare de observații nu este considerată parte la procedură.

9. Oficiul poate transmite notificarea de observații solicitantului și oponentului.
10. Pentru a facilita prezentarea oficială de observații și pentru a îmbunătăți gestionarea procedurii de opoziție, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să stabilească normele necesare pentru prezentarea de astfel de observații oficiale și să specifice formatul și prezentarea online ale opozițiilor și a oricărei proceduri de formulare de observații. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 22

Admisibilitatea și motivele opoziției

1. O opoziție depusă în conformitate cu articolul 21 este admisibilă numai atunci când conține o declarație referitoare la eventualitatea ca cererea să nu respecte condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și atunci când furnizează o justificare într-o declarație de opoziție motivată, întocmită în conformitate cu formularul prevăzut în anexa 3. Opozițiile care nu conțin o declarație de opoziție motivată sunt nule.
2. În caz de opoziție, denumirea pentru care s-a depus o cerere de înregistrare nu se înregistrează dacă:
  - (a) indicația geografică propusă nu respectă cerințele de protecție stabilite în prezentul regulament;
  - (b) înregistrarea indicației geografice propuse ar fi contrară articolului 37, 38 sau 39;
  - (c) înregistrarea indicației geografice propuse ar periclita existența unei denumiri integral sau parțial identice ori a unei mărci sau existența unor produse care s-au aflat pe piață în mod legal timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzute la articolul 18 alineatul (3).
3. Admisibilitatea și motivele unei opoziții se evaluează de către oficiu în raport cu teritoriul Uniunii.

Articolul 23

Perioada de tranziție pentru utilizarea indicațiilor geografice

1. Fără a aduce atingere articolului 42, oficiul poate decide, la momentul înregistrării, să acorde o perioadă de tranziție de maximum cinci ani, astfel încât produsele originare dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță a căror denumire constă într-un nume care încalcă dispozițiile articolului 35 sau conține un astfel de nume să poată purta în continuare denumirea cu care au fost comercializate, cu condiția să se demonstreze, într-o opoziție admisibilă și motivată, în temeiul articolului 13 sau 21, la cererea de înregistrare a indicației geografice a cărei protecție este încălcată, că:
  - (a) înregistrarea indicației geografice ar periclita existența unui nume integral sau parțial identic din denumirea produsului;
  - (b) aceste produse au fost comercializate legal cu numele respectiv în denumirea produsului pe teritoriul vizat, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani anterioară datei publicării prevăzute la articolul 18 alineatul (3).

2. Oficiul poate decide să prelungească perioada de tranziție acordată în temeiul alineatului (1) până la maximum 15 ani sau să permită continuarea utilizării timp de maximum 15 ani, cu condiția să se demonstreze, în plus, că:
  - (a) numele din denumirea menționată la alineatul (1) a fost folosit în mod legal, constant și echitabil timp de cel puțin 25 de ani înainte ca cererea de înregistrare a respectivei indicații geografice să fie prezentată oficiului;
  - (b) scopul utilizării numelui din denumirea menționată la alineatul (1) nu a fost în niciun moment acela de a se profita de pe urma reputației numelui produsului care a fost înregistrat ca indicație geografică și
  - (c) consumatorul nu a fost și nici nu ar fi putut fi indus în eroare în privința originii adevărate a produsului.
3. Decizia de acordare a unei perioade de tranziție menționate la alineatul (1) se publică în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.
4. Atunci când se utilizează o denumire menționată la alineatul (1), țara de origine trebuie să fie indicată pe etichetă în mod clar și vizibil.
5. Pentru a depăși dificultățile temporare legate de obiectivul pe termen lung de a se garanta că toți producătorii unui produs desemnat printr-o indicație geografică din aria în cauză respectă caietul de sarcini aferent, un stat membru poate acorda o perioadă de tranziție pentru asigurarea conformității de maximum 10 ani, cu efect de la data depunerii cererii la oficiu, cu condiția ca operatorii în cauză să fi comercializat în mod legal produsele respective prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză timp de cel puțin cinci ani înainte de depunerea cererii la autoritățile din statul membru în cauză și să se fi referit la acest fapt în procedura națională de opoziție menționată la articolul 13.
6. Alineatul (5) se aplică *mutatis mutandis* unei indicații geografice care se referă la o arie geografică situată într-o țară terță, cu excepția procedurii de opoziție.

Articolul 24

Deciziile oficiului privind cererea de înregistrare

1. După încheierea procedurii de opoziție și de notificare de observații, oficiul își finalizează examinarea, ținând seama de eventualele perioade provizorii, de rezultatul unei eventuale proceduri de opoziție, de eventualele notificări de observații primite și de orice alt eventual aspect care a ieșit la iveală în cursul examinării și care ar putea duce la o modificare a documentului unic.
2. Dacă, pe baza informațiilor de care dispune în urma examinării desfășurate în temeiul articolului 19, consideră că nu este îndeplinită vreuna dintre cerințele menționate la articolul în cauză, oficiul adoptă o decizie de respingere a cererii de înregistrare.
3. Dacă cererea îndeplinește cerințele stabilite la articolul 17 și oficiul nu primește nicio opoziție admisibilă și motivată, oficiul adoptă o decizie de înregistrare a denumirii.
4. Dacă oficiul primește o opoziție admisibilă și motivată, iar în urma consultărilor menționate la articolul 21 alineatul (3) s-a ajuns la un acord, oficiul adoptă, după ce a verificat dacă acordul respectă dreptul Uniunii, o decizie de înregistrare a denumirii. Dacă este necesar, în cazul modificărilor standard menționate la articolul 28

alineatul (2) litera (b), oficiul adoptă o decizie de modificare a informațiilor publicate în temeiul articolului 19 alineatul (6).

5. Dacă oficiul primește o opoziție admisibilă și motivată, dar în urma consultărilor menționate la articolul 21 alineatul (3) nu s-a ajuns la un acord, oficiul adoptă o decizie privind înregistrarea.
6. În deciziile privind înregistrarea adoptate de oficiu în temeiul alineatelor (3)-(5) se prevăd, atunci când este cazul, eventuale condiții aplicabile înregistrării și republicarea, în scop informativ, a informațiilor publicate în scopul manifestării opoziției în temeiul articolului 19 alineatul (7) în registrul Uniunii de indicații geografice, în cazul oricăror modificări necesare care nu sunt substanțiale.
7. Deciziile adoptate de oficiu se publică în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale în toate limbile oficiale ale Uniunii. Trimiterea la denumirea produsului, la clasa produsului, la indicațiile țării sau țărilor de origine și trimiterea la decizia publicată în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 25

Decizia Comisiei

1. În ceea ce privește cererile de înregistrare menționate la articolul 17, Comisia poate prelua de la oficiu, în orice moment înainte de încheierea procedurii, din proprie inițiativă, la inițiativa unui stat membru sau la inițiativa oficiului, competența de a lua o decizie cu privire la cererea de înregistrare a indicației geografice propuse, în cazul în care o astfel de decizie poate periclita interesul public sau relațiile comerciale sau externe ale Uniunii. Oficiul prezintă Comisiei o propunere de decizie în temeiul articolului 24 alineatele (2)-(6). Comisia adoptă actul final privind cererea de înregistrare. Prezentul alineat se aplică *mutatis mutandis* în cazul anulării și al modificării caietului de sarcini.
2. În situațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind protecția indicației geografice. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2) și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.
3. Oficiul se asigură că documentele privind cererile de înregistrare, orice modificare a caietului de sarcini și orice anulare pot fi accesate de Comisie prin intermediul sistemului digital menționat la articolul 18 alineatul (1) și la articolul 26 alineatul (1).

Articolul 26

Registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale

1. Pentru gestionarea indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul dezvoltă, ține și gestionează un registru electronic public al Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.
2. Fiecare indicație geografică pentru produse artisanale și industriale este desemnată ca „indicație geografică protejată” în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.

3. La intrarea în vigoare a unei decizii de înregistrare a unei indicații geografice protejate, oficiul introduce în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale următoarele date:
  - (a) denumirea înregistrată a produsului;
  - (b) clasa produsului;
  - (c) trimiterea la instrumentul juridic de înregistrare a denumirii;
  - (d) numele țării sau țărilor de origine.
4. Indicațiile geografice referitoare la produse din țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte contractantă se înscriu în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale. Indicațiile geografice, altele decât cele protejate în Uniune în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2019/5713, se înregistrează prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).
5. Fiecare indicație geografică se înscrie în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale în grafia originală. Dacă grafia originală nu este cu caractere latine, indicația geografică se transcrie în caractere latine și ambele versiuni ale indicației geografice se introduc în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale și au statut egal.
6. Comisia publică și actualizează periodic atât lista acordurilor internaționale menționate la alineatul (2), cât și lista indicațiilor geografice protejate în temeiul acordurilor respective.
7. Oficiul păstrează documentația referitoare la înregistrarea unei indicații geografice în format digital sau pe hârtie pe perioada de valabilitate a indicației geografice și, în cazul anulării, timp de 10 ani după aceasta.
8. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să definească conținutul și prezentarea registrului Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 27

Extrasele din registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale

1. Oficiul se asigură că orice persoană poate să descarce un extras oficial din registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale, ca dovadă a înregistrării indicației geografice, și datele relevante, inclusiv data cererii de înregistrare a indicației geografice sau o altă dată prioritară. Extrasul oficial poate fi folosit ca certificat autentic în cadrul unei proceduri judiciare sau în fața unei instanțe judecătorești, a unei curți de arbitraj sau a altui organism similar.
2. Grupul de producători solicitant sau, în cazul în care se aplică articolul 6 alineatul (3), producătorul unic este desemnat ca titularul înregistrării în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale și în extrasul oficial menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.
3. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să definească formatul și prezentarea online ale extraselor din registrul Uniunii de indicații geografice pentru

produsele artisanale și industriale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 28

Modificările unui caiet de sarcini

1. Un grup de producători care are un interes legitim poate depune o cerere de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini al unei indicații geografice înregistrate.
2. Modificările aduse unui caiet de sarcini se clasifică în două categorii:
  - (a) modificări la nivelul Uniunii, care impun o procedură de opoziție la nivelul Uniunii și
  - (b) modificări standard, care sunt tratate la nivelul statului membru sau la nivelul țării terțe.
3. O modificare este considerată modificare la nivelul Uniunii dacă respectiva modificare se referă la o revizuire a documentului unic și dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:
  - (a) modificarea include o schimbare a denumirii sau a utilizării denumirii;
  - (b) modificarea riscă să anuleze legătura cu aria geografică menționată în documentul unic;
  - (c) modificarea implică restricții suplimentare în legătură cu comercializarea produsului.
4. Modificările la nivelul Uniunii se aprobă de către oficiu sau, dacă se aplică articolul 25, de către Comisie. Procedura de aprobare se efectuează, *mutatis mutandis*, conform procedurii și cerințelor de publicare stabilite la articolele 6-25.
5. Orice altă modificare adusă unui caiet de sarcini al unei indicații geografice înregistrate care nu este o modificare la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (3) este considerată modificare standard.
6. Cererile de modificări menționate la alineatul (2) trebuie să conțină, când sunt depuse de o țară terță sau de producători stabiliți într-o țară terță, dovada că modificarea solicitată este în conformitate cu legislația privind protecția indicațiilor geografice în vigoare în țara terță respectivă.
7. Dacă o cerere de modificare la nivelul Uniunii privind o indicație geografică a unui stat membru se referă și la modificări standard, oficiul examinează numai modificările la nivelul Uniunii. Eventualele modificări standard sunt considerate ca nefiind transmise. Examinarea acestor cereri se concentrează pe modificările propuse la nivelul Uniunii. Dacă este cazul, statul membru în cauză sau oficiul poate invita solicitantul să modifice alte elemente din caietul de sarcini.
8. Modificările standard se aprobă de către statele membre sau țările terțe pe teritoriul cărora se află aria geografică a produsului în cauză. Aceste modificări se comunică oficiului. Dacă se aplică articolul 25, oficiul aprobă modificările standard. Oficiul publică modificările respective în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale.
9. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să stabilească norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea unei cereri de modificare la nivelul Uniunii și privind procedurile, formularul și modul de comunicare a

modificărilor standard către oficiu. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 29

Anularea înregistrării

1. Din proprie inițiativă sau la solicitarea justificată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe sau a oricărei persoane fizice ori juridice care are un interes legitim, oficiul poate să decidă să anuleze înregistrarea unei indicații geografice în următoarele cazuri:
  - (a) atunci când nu mai poate fi asigurată respectarea cerințelor referitoare la caietul de sarcini;
  - (b) atunci când nu a mai fost introdus pe piață niciun produs cu indicația geografică respectivă timp de cel puțin șapte ani consecutivi.
2. Oficiul poate, la solicitarea grupului de producători ai produsului comercializat cu denumirea înregistrată, să decidă să anuleze respectiva înregistrare.
3. În cazul procedurii de anulare se aplică *mutatis mutandis* articolele 6 și 19-25.
4. Înainte de a decide să anuleze înregistrarea unei indicații geografice, oficiul consultă autoritatea competentă a statului membru, autoritățile competente ale țării terțe sau, dacă este posibil, grupul de producători din țara terță care a depus cererea de înregistrare a indicației geografice în cauză, cu excepția cazului în care anularea este solicitată în mod direct de către solicitanții inițiali. Dacă indicația geografică a fost înregistrată în temeiul articolului 15, oficiul consultă consiliul consultativ menționat la articolul 33.
5. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să stabilească norme detaliate privind procedurile și formularul procesului de anulare, precum și privind prezentarea cererilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 30

Calea de atac

1. Orice parte la o procedură reglementată prin prezentul regulament care este afectată de decizia luată de oficiu în cadrul procedurii respective poate introduce la camerele de recurs menționate la articolul 34 o cale de atac împotriva deciziei. Deciziile oficiului împotriva cărora s-a introdus o cale de atac produc efecte numai de la data expirării termenului de introducere a căii de atac, menționat la alineatul (3). Introducerea căii de atac are efect suspensiv. Au dreptul să participe la procedură și statele membre.
2. O decizie care nu pune capăt unei proceduri în privința uneia dintre părți nu poate fi supusă unei căi de atac decât după decizia finală.
3. Cererea de introducere a căii de atac se formulează în scris și se depune la oficiu în termen de două luni de la data publicării deciziei. Calea de atac se consideră ca fiind introdusă numai după achitarea taxei pentru calea de atac. În cazul unei căi de atac, în termen de patru luni de la data publicării deciziei, se depune, în scris, un memoriu în care se expun motivele căii de atac.

4. Camerele de recurs examinează admisibilitatea căii de atac.
5. După examinarea admisibilității căii de atac, camerele de recurs se pronunță asupra acesteia. Camerele de recurs fie exercită competențele Diviziei pentru indicații geografice care a fost responsabilă de decizia contestată, fie retrimite cauza, în vederea continuării procedurii, respectivei Divizii pentru indicații geografice. Camerele de recurs pot, din proprie inițiativă sau la cererea scrisă și motivată a unei părți, să consulte consiliul consultativ, în conformitate cu articolul 33. Oficiul poate oferi servicii de mediere, în temeiul articolului 170 din Regulamentul (UE) 2017/1001, în scopul de a ajuta părțile să ajungă la o soluție amiabilă.
6. Împotriva deciziilor luate de camerele de recurs în legătură cu căile de atac se pot introduce acțiuni în fața Tribunalului, în termen de două luni de la data publicării deciziei camerelor de recurs, pe motive de încălcare a unei cerințe fundamentale de procedură, de încălcare a TFUE, de încălcare a prezentului regulament sau de nerespectare a oricărei norme de drept privind aplicarea acestora ori de abuz de putere. Acțiunea este deschisă oricărei părți la procedură în fața camerelor de recurs, în măsura în care decizia nu fost pronunțată în favoarea sa, și oricărui stat membru. Tribunalul are competența atât de a anula, cât și de a modifica decizia contestată.
7. Deciziile camerelor de recurs produc efecte numai de la data expirării termenului de introducere a unei căi de atac sau, dacă în acest termen a fost introdusă o acțiune în fața Tribunalului, de la data respingerii acțiunii în cauză sau a oricărei căi de atac introduse în fața Curții de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului.
8. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 66, acte delegate de completare a prezentului regulament prin care să precizeze:
  - (a) conținutul cererii de introducere a căii de atac menționate la alineatul (3) și procedura de depunere și de examinare a unei căi de atac și
  - (b) conținutul și forma deciziilor adoptate de camera de recurs menționate la alineatul (5).

Articolul 31

Instituirea unui sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu

1. Pentru numele de domeniu înregistrate sub un nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară, care sunt administrate sau gestionate de un registru stabilit în Uniune, oficiul pune la dispoziție un sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu. La depunerea unei cereri de indicație geografică, sistemul de alertă și de informare informează solicitantii unei indicații geografice dacă numele de domeniu corespunzător indicației lor geografice este disponibil și, opțional, în momentul în care se înregistrează un nume de domeniu care conține o denumire identică sau similară cu indicația lor geografică (alerte privind numele de domeniu).
2. În sensul alineatului (1), registrele cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară care sunt stabilite în Uniune furnizează oficiului toate informațiile și datele de care dispun și care sunt necesare pentru funcționarea sistemului de alertă și de informare privind numele de domeniu.

SECȚIUNEA 2

ORGANIZAREA ȘI SARCINILE OFICIULUI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE INDICAȚIILE GEOGRAFICE

Articolul 32

Divizia pentru indicații geografice

1. O Divizie pentru indicații geografice, ca departament al oficiului, este responsabilă cu luarea deciziilor în numele oficiului în ceea ce privește:
  - (a) o cerere de înregistrare a unei indicații geografice;
  - (b) o cerere de modificare a unei indicații geografice;
  - (c) o opoziție la o cerere de înregistrare sau de modificare a unei indicații geografice;
  - (d) înscrierile în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale;
  - (e) cererile de anulare a unei indicații geografice.
2. Deciziile în materie de opoziție și de anulare se iau de către un grup alcătuit din trei membri. Cel puțin unul dintre acești membri este jurist. Toate celelalte decizii menționate la alineatul (1) se iau de către un singur membru.

Articolul 33

Consiliul consultativ pentru indicații geografice

1. Se instituie un consiliu consultativ care emite avize în cazurile prevăzute în prezentul regulament.
2. Divizia pentru indicații geografice și camerele de recurs menționate la articolele 32 și 34 pot și, la cererea Comisiei, trebuie să consulte consiliul consultativ cu privire la cererile individuale în orice etapă a procedurii de examinare, a procedurii de opoziție sau a procedurii de introducere a unei căi de atac, astfel cum sunt menționate la articolele 19, 21 și 30, precum și cu privire la următoarele aspecte:
  - (a) evaluarea criteriilor de calitate;
  - (b) stabilirea reputației și a renumelui;
  - (c) stabilirea caracterului generic al denumirii;
  - (d) evaluarea concurenței loiale în tranzacțiile comerciale și a riscului de confuzie în rândul consumatorilor în cazul unui conflict între indicații geografice și mărci, omonime sau produse existente care sunt comercializate în mod legal.
3. Divizia pentru indicații geografice și camerele de recurs consultă consiliul consultativ cu privire la posibilitatea de înregistrare a tuturor cererilor individuale depuse prin procedura de înregistrare directă menționată la articolul 15.
4. Avizele consiliului consultativ nu sunt obligatorii pentru Divizia pentru indicații geografice și camerele de recurs.

5. Consiliul consultativ trebuie să fie alcătuit dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și un reprezentant al Comisiei, precum și din supleanții acestora.
6. Consiliul consultativ își emite avizele în cadrul unui grup format din trei membri.
7. Oficiul publică lista membrilor consiliului consultativ pe site-ul său și actualizează în permanență respectiva listă.
8. Procedurile referitoare la numirea membrilor consiliului consultativ și la funcționarea acestuia se specifică în regulamentul de procedură al consiliului, astfel cum a fost aprobat de consiliul de administrație, și se publică.
9. Mandatul membrilor consiliului consultativ este de maximum cinci ani. Mandatele pot fi reînnoite.
10. Oficiul asigură sprijinul logistic necesar consiliului consultativ și secretariatul pentru reuniunile acestuia.

Articolul 34

Camerele de recurs

În afară de competențele care le sunt conferite prin articolul 165 din Regulamentul (UE) 2017/1001, camerele de recurs instituite prin regulamentul menționat au competența de a decide cu privire la căile de atac introduse împotriva deciziilor luate de Divizia pentru indicații geografice în ceea ce privește indicațiile geografice, sub rezerva articolului 28 din prezentul regulament.

TITLUL III

PROTECȚIA INDICAȚIILOR GEOGRAFICE

Articolul 35

Protecția indicațiilor geografice

1. Indicațiile geografice introduse în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale trebuie protejate împotriva:
  - (a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a indicației geografice în legătură cu produse care nu fac obiectul înregistrării, în cazul în care produsele respective sunt identice sau similare cu produsele înregistrate cu indicația geografică respectivă sau în cazul în care prin utilizarea denumirii se exploatează, se slăbește, se diluează sau se prejudiciază reputația indicației geografice protejate;
  - (b) oricărei utilizări abuzive, imitații sau evocări, chiar dacă originea adevărată a produselor sau a serviciilor este indicată sau dacă indicația geografică protejată este tradusă sau este însoțită de o expresie precum „stil”, „tip”, „metodă”, „produs(ă) ca la/în”, „imitație”, „gust”, „similar” sau altele asemenea;
  - (c) oricărei indicații false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apare pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialele publicitare, în documentele sau informațiile furnizate pe site-uri referitoare la produse, precum și împotriva oricărei ambalări a produselor într-un recipient de natură să creeze o impresie eronată cu privire la originea produselor;
  - (d) oricăror alte practici de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produselor.
2. În sensul alineatului (1) litera (b), se consideră că evocarea unei indicații geografice intervine, în special, atunci când o mențiune, un semn ori un alt element de etichetare sau de ambalare prezintă o legătură directă și clară cu produsul vizat de indicația geografică înregistrată, în mintea consumatorului avizat în mod rezonabil, exploatându-se, slăbindu-se, diluându-se sau prejudiciindu-se în acest fel reputația denumirii înregistrate.
3. Alineatul (1) se aplică, de asemenea, unui nume de domeniu care conține indicația geografică înregistrată sau constă în aceasta.
4. Protecția menționată la alineatul (1) se aplică, de asemenea:
  - (a) mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu și
  - (b) mărfurilor vândute prin vânzare la distanță, de exemplu prin comerțul electronic.
5. Grupul de producători sau orice producător care are dreptul de a utiliza indicația geografică protejată are dreptul să împiedice toate părțile terțe să introducă în Uniune, în cadrul operațiunilor comerciale, mărfuri care nu sunt puse în liberă circulație în Uniune, dacă respectivele mărfuri, inclusiv ambalajele, provin din țări terțe și sunt contrare alineatului (1).
6. Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament nu devin generice în Uniune.

7. Dacă o indicație geografică este o denumire compusă care conține un termen considerat generic, utilizarea acelui termen nu constituie o acțiune menționată la alineatul (1) literele (a) și (b).

Articolul 36

Piese sau componente ale produselor fabricate

1. Articolul 35 nu aduce atingere utilizării unei indicații geografice de către producători în conformitate cu articolul 43 în scopul de a indica faptul că un produs fabricat conține, ca piesă sau componentă, un produs desemnat prin indicația geografică respectivă, cu condiția ca utilizarea în cauză să aibă loc în conformitate cu practici comerciale loiale și să nu slăbească, să nu dilueze sau să nu prejudicieze reputația indicației geografice.
2. Indicația geografică care desemnează o piesă sau o componentă a unui produs nu poate fi utilizată în descrierea comercială a produsului fabricat, cu excepția cazului în care există un acord cu un grup de producători sau, în situațiile menționate la articolul 6 alineatul (3), cu un producător individual.

Articolul 37

Termenii generici

1. Termenii generici nu se înregistrează ca indicații geografice.
2. Pentru a se stabili dacă un termen a devenit sau nu generic, se ține cont de toți factorii relevanți, în special de:
  - (a) situația existentă în zonele de consum;
  - (b) actele legislative relevante la nivelul Uniunii sau la nivel național.

Articolul 38

Indicațiile geografice omonime

1. O indicație geografică pentru care s-a depus o cerere după ce o indicație geografică omonimă sau parțial omonimă a făcut obiectul unei cereri sau a fost protejată în Uniune nu se înregistrează, cu excepția cazului în care există o distincție suficientă în practică între condițiile de utilizare locală și tradițională și prezentarea celor două indicații omonime, ținându-se seama de necesitatea de a se asigura un tratament echitabil al producătorilor implicați și de faptul că trebuie evitată inducerea în eroare a consumatorilor cu privire la identitatea sau originea geografică reală a produselor.
2. O denumire omonimă sau parțial omonimă care le lasă consumatorilor impresia greșită că produsele provin de pe un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă denumirea este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau locul de origine al produselor respective.
3. În sensul prezentului articol, o indicație geografică pentru care s-a depus o cerere sau care este protejată în Uniune se referă la:
  - (a) indicațiile geografice înscrise în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale;

- (b) indicațiile geografice pentru care s-au depus cereri, cu condiția să fie înscrise ulterior în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale;
  - (c) denumirile de origine și indicațiile geografice protejate în Uniune în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1753³¹ și
  - (d) indicațiile geografice, denumirile de origine și termenii echivalenți protejați în temeiul unui acord internațional încheiat între Uniune și una sau mai multe țări terțe.
4. Oficiul anulează indicațiile geografice înregistrate cu încălcarea alineatelor (1) și (2).

Articolul 39

Mărcile

O denumire nu se înregistrează ca indicație geografică dacă, având în vedere reputația și renumele unei mărci, înregistrarea denumirii propuse ca indicație geografică ar putea să îi inducă în eroare pe consumatori cu privire la identitatea adevărată a produsului.

Articolul 40

Grupurile de producători

1. Statele membre se asigură că grupul de producători funcționează în mod transparent și democratic și că toți producătorii produsului desemnat prin indicația geografică beneficiază de dreptul de a fi membri ai grupului. Statele membre pot prevedea ca și funcționarii publici și alte părți interesate, precum grupurile de consumatori, comercianții cu amănuntul și furnizorii, să participe la activitatea grupului de producători.
2. Un grup de producători poate exercita în special următoarele competențe și responsabilități:
  - (a) de a elabora caietul de sarcini și de a gestiona controale interne care să asigure conformitatea cu caietul de sarcini respectiv a etapelor de producție ale produsului desemnat prin indicația geografică;
  - (b) de a introduce acțiuni în justiție pentru a asigura protecția indicației geografice și a drepturilor de proprietate intelectuală legate direct de aceasta;
  - (c) de a conveni asupra unor angajamente în materie de sustenabilitate, incluse sau nu în caietul de sarcini sau ca inițiativă separată, inclusiv asupra unor modalități de verificare a respectării angajamentelor în cauză și asigurarea publicității adecvate cu privire la aceste angajamente, în special în cadrul unui sistem informatic furnizat de Comisie;
  - (d) de a lua măsuri pentru a îmbunătăți performanța indicației geografice, cum ar fi:
    - (i) dezvoltarea, organizarea și coordonarea de campanii colective de marketing și publicitate;

---

³¹ Regulamentul (UE) 2019/1753 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2019 privind acțiunile Uniunii în urma aderării acesteia la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice (JO L 271, 24.10.2019, p. 1).

- (ii) organizarea de activități de diseminare de informații și activități de promovare prin care să li se comunice consumatorilor atributele produsului desemnat printr-o indicație geografică;
  - (iii) efectuarea de analize ale performanței economice, ale sustenabilității producției și ale caracteristicilor tehnice ale produsului desemnat prin indicația geografică;
  - (iv) diseminarea de informații privind indicația geografică și simbolul aferent al Uniunii și
  - (v) furnizarea de consiliere și formare pentru actualii și viitorii producători, inclusiv pe tema integrării perspectivei de gen și a egalității de gen și
- (e) de a combate contrafacerea și utilizările frauduloase suspectate de pe piața internă ale unei indicații geografice care nu respectă caietul de sarcini, prin monitorizarea utilizării indicației geografice pe întreaga piață internă și pe piețele țărilor terțe în care sunt protejate indicațiile geografice, inclusiv pe internet, și, dacă este necesar, de a informa autoritățile de aplicare a legii, prin intermediul sistemelor confidențiale disponibile.

Articolul 41

Protecția drepturilor aferente indicațiilor geografice în numele de domeniu

1. La cererea unei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim sau deține drepturi, registrele cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară create în Uniune pot revoca sau transfera un nume de domeniu înregistrat în cadrul unui astfel de domeniu de prim nivel tip cod de țară de la sau către grupul de producători ai produselor cu indicația geografică în cauză, în urma unei proceduri corespunzătoare de soluționare alternativă a litigiilor sau a unei proceduri judiciare, dacă respectivul nume de domeniu a fost înregistrat de titularul său fără drepturi sau vreun interes legitim legat de indicația geografică ori dacă a fost înregistrat sau este utilizat cu rea-credință, iar utilizarea sa încalcă dispozițiile articolului 35.
2. Registrele cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară create în Uniune se asigură că orice procedură de soluționare alternativă a litigiilor instituită pentru soluționarea litigiilor legate de înregistrarea numelor de domeniu menționate la alineatul (1) recunoaște indicațiile geografice ca drepturi care pot împiedica înregistrarea sau utilizarea cu rea-credință a unui nume de domeniu.

Articolul 42

Mărci contradictorii

1. Înregistrarea unei mărci a cărei utilizare ar încălca dispozițiile articolului 35 se respinge dacă cererea de înregistrare a mărcii este depusă după data depunerii la oficiu a cererii de înregistrare a indicației geografice.
2. Oficiul și, când este cazul, autoritățile naționale competente invalidează mărcile înregistrate cu încălcarea alineatului (1).
3. În sensul alineatelor (1) și (4) de la prezentul articol, pentru indicațiile geografice înregistrate în urma procedurii prevăzute la articolul 67, prima zi de protecție, care urmează perioadei de tranziție de un an de la [data intrării în vigoare a prezentului

regulament], se consideră a fi ziua în care statele membre au informat oficiul și Comisia.

4. Fără a se aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, o marcă a cărei utilizare încalcă dispozițiile articolului 35 și care a făcut obiectul unei cereri de înregistrare, a fost înregistrată sau, în cazul în care această posibilitate este prevăzută în legislația aplicabilă, a fost consacrată prin utilizarea sa cu bună-credință pe teritoriul Uniunii, înainte de data la care a fost depusă la oficiu cererea de înregistrare a indicației geografice, poate continua să fie utilizată și poate fi reînnoită în pofida înregistrării unei indicații geografice, cu condiția să nu existe motive de nulitate a mărcii respective sau de decădere din drepturi a titularului acesteia în temeiul Directivei (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și al Consiliului³² sau al Regulamentului (UE) 2017/1001. În aceste cazuri, sunt permise atât utilizarea indicației geografice, cât și utilizarea mărcii respective.
5. Mărcile de garantare sau de certificare menționate la articolul 28 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2436 și mărcile colective menționate la articolul 29 alineatul (3) din directiva respectivă pot fi utilizate pe etichete, împreună cu indicația geografică.

Articolul 43

Dreptul de utilizare

1. O indicație geografică înregistrată poate fi utilizată de orice producător care comercializează un produs conform cu caietul de sarcini sau cu documentul unic corespunzător ori cu un document echivalent celui din urmă.
2. Statele membre se asigură că orice producător care respectă normele prevăzute în prezentul titlu are dreptul să fie inclus în verificarea conformității stabilită în temeiul articolului 46. Statele membre pot percepe o taxă pentru a-și acoperi costurile de gestionare a sistemelor de control.

Articolul 44

Simbolul, indicațiile și abrevierile Uniunii

1. În cazul indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale se aplică simbolul Uniunii stabilit pentru „indicațiile geografice protejate” în temeiul Regulamentului delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei³³.
2. În cazul produselor artisanale și industriale originare din Uniune care sunt comercializate cu o indicație geografică, simbolul Uniunii menționat la alineatul (1) poate să apară pe etichete și în materialele publicitare. Indicația geografică trebuie să apară în același câmp vizual cu simbolul Uniunii.

---

³² Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).

³³ Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la stabilirea simbolurilor Uniunii pentru denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate și cu privire la anumite norme privind sursele, anumite norme procedurale și anumite norme tranzitorii suplimentare (JO L 179, 19.6.2014, p. 17).

3. Abrevierea „IGP” care corespunde mențiunii „indicație geografică protejată”, poate apărea pe eticheta produselor desemnate printr-o indicație geografică a produselor artizanale și industriale.
4. Indicațiile, abrevierile și simbolurile Uniunii pot fi utilizate pe etichete și în materialele publicitare ale produselor fabricate atunci când indicația geografică se referă la o piesă ori componentă a acestora. În acest caz, indicația, abrevierea sau simbolul Uniunii se plasează lângă denumirea piesei ori a componentei care este identificată clar ca piesă ori componentă. Simbolul Uniunii nu se plasează într-un mod care să îi sugereze consumatorului că produsul fabricat face obiectul înregistrării, și nu piesa ori componenta.
5. După depunerea unei cereri la nivelul Uniunii de înregistrare a unei indicații geografice, producătorii pot indica pe etichete și în prezentarea produsului că a fost înaintată o cerere în conformitate cu dreptul Uniunii.
6. Simbolul Uniunii care denotă indicația geografică protejată, indicația Uniunii „indicație geografică protejată” și abrevierea „IGP”, după caz, pot să figureze pe etichetă numai după publicarea deciziei privind înregistrarea, adoptate în conformitate cu articolele 24 și 25.
7. Dacă o cerere este respinsă, eventualele produse etichetate în conformitate cu alineatul (4) pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor.
8. Pe etichetă pot figura și următoarele:
  - (a) reprezentări ale ariei geografice de origine, astfel cum sunt menționate în caietul de sarcini și
  - (b) un text, grafice sau simboluri care se referă la statul membru sau la regiunea în care se află respectiva arie geografică de origine.
9. Simbolul Uniunii care este asociat cu o indicație geografică înscrisă în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale și care desemnează produse artizanale și industriale originare din țări terțe poate apărea pe etichete și în materialele publicitare ale produsului și, în acest caz, se utilizează în conformitate cu alineatul (2).
10. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să precizeze caracteristicile tehnice ale simbolului și indicației Uniunii, precum și normele privind utilizarea acestora pe produsele comercializate cu o indicație geografică protejată, inclusiv normele privind versiunile lingvistice corespunzătoare de utilizat. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

TITLUL IV

CONTROALE ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII

Articolul 45

Desemnarea autorităților competente

1. Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării conformității cu prezentul regulament. În cadrul respectivelor controale:
  - (a) se verifică dacă produsul desemnat printr-o indicație geografică a fost produs în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător;
  - (b) se monitorizează utilizarea indicațiilor geografice pe piață.
2. Autoritățile competente menționate la alineatul (1) trebuie să fie obiective și imparțiale și să aibă la dispoziție un personal calificat și resursele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor.

Articolul 46

Verificarea conformității cu caietul de sarcini

1. Statele membre întocmesc și țin la zi o listă a producătorilor de produse desemnate printr-o indicație geografică înscrisă în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale originare de pe teritoriul lor.
2. Producătorii au responsabilitatea de a efectua controale interne pentru a asigura conformitatea cu caietul de sarcini a produselor desemnate prin indicații geografice înainte de comercializarea lor.
3. Fără a se aduce atingere articolului 49, înainte de introducerea pe piață a unui produs desemnat printr-o indicație geografică și originar din Uniune, conformitatea cu caietul de sarcini trebuie să facă obiectului unei verificări de către o parte terță, și anume de către:
  - (a) una sau mai multe autorități competente menționate la articolul 45 sau
  - (b) unul sau mai multe organisme delegate de certificare a produselor, inclusiv persoane fizice, cărora le-au fost delegate responsabilități în conformitate cu articolul 50.
4. În ceea ce privește indicațiile geografice care desemnează produse originare dintr-o țară terță, verificarea conformității cu caietul de sarcini înainte de introducerea produsului pe piață se efectuează de către:
  - (a) o autoritate publică competentă desemnată de țara terță sau
  - (b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.
5. Dacă, în conformitate cu caietul de sarcini, o etapă de producție este realizată de unul sau mai mulți producători în altă țară decât țara de origine a indicației geografice, în caietul de sarcini se includ dispoziții privind verificarea conformității aplicată producătorilor respectivi. Dacă etapa de producție în cauză se desfășoară în Uniune, producătorii sunt notificați autorităților competente ale statului membru în care are loc etapa de producție și sunt incluși în verificările efectuate în cazul unui producător al unui produs desemnat printr-o indicație geografică.

6. Costurile verificării conformității cu caietul de sarcini pot fi suportate de către producătorii vizati de controalele respective. La respectivele costuri pot contribui și statele membre.

Articolul 47

Diligența necesară

Producătorii care utilizează indicația geografică asigură conformitatea continuă a utilizării denumirii și a simbolului pe piață cu caietul de sarcini relevant. Producătorii pot:

- (a) să monitorizeze utilizarea comercială a indicației geografice pe piață;
- (b) să desfășoare activități legate de asigurarea conformității unui produs desemnat printr-o indicație geografică cu caietul de sarcini aferent;
- (c) să ia măsuri pentru a asigura o protecție juridică adecvată a indicației geografice, inclusiv, când este cazul, să informeze autoritățile competente menționate la articolul 45 alineatul (1).

Articolul 48

Controale și asigurarea respectării drepturilor legate de indicații geografice pe piață

1. Statele membre desemnează una sau mai multe autorități de aplicare a legii, care pot coincide cu autoritățile competente menționate la articolul 46 alineatul (3) și cărora le revine sarcina de a efectua controale pe piață și de a asigura respectarea indicațiilor geografice după ce produsul artizanal sau industrial desemnat printr-o indicație geografică a trecut prin toate etapele de producție și se află în faza de depozitare, tranzit ori distribuție sau este oferit spre vânzare angro sau cu amănuntul, inclusiv în cadrul comerțului electronic.
2. Autoritatea de respectare a legii efectuează, pe baza unei analize de risc și a notificărilor producătorilor interesați, controale ale produselor desemnate prin indicații geografice, în scopul de a asigura conformitatea cu caietul de sarcini sau cu documentul unic ori cu un document echivalent celui din urmă.
3. Statele membre iau măsurile administrative și judiciare corespunzătoare pentru a împiedica sau a stopa utilizarea denumirilor pe produse sau de servicii produse, furnizate sau comercializate pe teritoriul lor și care încalcă protecția indicațiilor geografice prevăzută la articolele 35 și 36.
4. Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1) coordonează asigurarea respectării indicațiilor geografice între departamentele, agențiile și organismele implicate, inclusiv poliția, agențiile de combatere a contrafacerii, autoritățile vamale, oficiile pentru proprietate intelectuală, autoritățile de supraveghere a pieței și de protecție a consumatorilor și inspectorii din sectorul comerțului cu amănuntul.
5. Statele membre pot percepe taxe sau tarife pentru a acoperi costurile controalelor oficiale efectuate pe piață.

Articolul 49

Procedura de certificare prin declarație pe proprie răspundere

1. Fără a aduce atingere articolului 46, statele membre pot permite o declarație pe proprie răspundere pentru verificarea conformității cu caietul de sarcini. Producătorul

depune o astfel de declarație pe proprie răspundere la autoritățile competente menționate la articolul 45 alineatul (1).

2. Statele membre pot permite producătorilor să depună la autoritățile competente, o dată la trei ani, o declarație pe proprie răspundere prin care să asigure conformitatea lor continuă cu caietul de sarcini pe piață. În cazul în care caietul de sarcini este modificat sau schimbat într-un mod care are efecte asupra produsului în cauză, declarația pe proprie răspundere se reînnoiește imediat.
3. Dacă se utilizează declarații pe proprie răspundere, autoritățile competente efectuează controale aleatorii. În eventualitatea unor încălcări, statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru remedierea situației.
4. Declarația pe proprie răspundere trebuie să respecte structura prevăzută în anexa 1 și să conțină toate informațiile și cerințele specificate în anexa menționată.
5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 66, prin care să modifice prezentul regulament și să introducă, dacă este cazul, modificări ale informațiilor și cerințelor precizate în anexa 1.

Articolul 50

Delegarea sarcinilor oficiale de control de către autoritățile competente

1. Autoritățile competente pot delega sarcini oficiale de control unuia sau mai multor organisme de certificare a produselor, inclusiv persoanelor fizice. Autoritatea competentă se asigură că organismul de certificare a produselor sau persoana fizică căreia i s-au delegat astfel de sarcini deține competențele necesare pentru îndeplinirea efectivă a acestor sarcini.
2. Delegarea sarcinilor oficiale de control se efectuează în scris și respectă următoarelor condiții:
  - (a) delegarea trebuie să conțină o descriere exactă a sarcinilor oficiale de control pe care le poate îndeplini organismul delegat sau persoana fizică și a condițiilor în care respectivele sarcini pot fi îndeplinite;
  - (b) organismul delegat de certificare a produselor:
    - (i) trebuie să posede cunoștințele de specialitate, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care i s-au delegat;
    - (ii) trebuie să dispună de suficient personal cu calificările și experiența corespunzătoare;
    - (iii) trebuie să fie imparțial și să nu se afle în vreun conflict de interese și, în special, să nu fie într-o situație care ar putea afecta, în mod direct sau indirect, imparțialitatea conduitei sale profesionale în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor oficiale de control care i s-au delegat și
    - (iv) trebuie să dețină suficiente competențe pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care i s-au delegat și
  - (c) în cazul în care sarcina oficială de control este delegată unor persoane fizice, respectivele persoane fizice:

- (i) trebuie să posede cunoștințele de specialitate, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care li s-au delegat;
  - (ii) trebuie să dețină calificările și experiența corespunzătoare;
  - (iii) trebuie să acționeze în mod imparțial și să nu se afle în vreun conflict de interese în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor oficiale de control care li s-au delegat și
- (d) trebuie să existe mecanisme prin care să se asigure o coordonare eficientă și eficace între autoritățile competente de delegare și organismele delegate de certificare a produselor, inclusiv persoanele fizice.

Articolul 51

Obligațiile organismelor delegate de certificare a produselor și ale persoanelor fizice

Organismele de certificare a produselor sau persoanele fizice cărora le-au fost delegate anumite sarcini oficiale de control în conformitate cu articolul 50:

- (a) comunică rezultatele controalelor oficiale și ale activităților conexe pe care le efectuează autorităților competente de delegare cu regularitate și de fiecare dată când respectivele autorități o solicită;
- (b) informează imediat autoritățile competente de delegare de fiecare dată când rezultatele controalelor oficiale indică un caz de neconformitate sau probabilitatea unui caz de neconformitate, cu excepția unor prevederi contrare în acordurile specifice instituite între autoritatea competentă și organismul delegat de certificare a produselor sau persoana fizică în cauză și
- (c) acordă autorităților competente acces la sediile și instalațiile lor, cooperează și acordă asistență.

Articolul 52

Obligațiile autorităților competente de delegare

1. Autoritățile competente care au delegat anumite sarcini oficiale de control unor organisme delegate de certificare a produselor sau unor persoane fizice în conformitate cu articolul 50:
  - (a) organizează audituri sau inspecții la respectivele organisme sau persoane, după necesități;
  - (b) retrag integral sau parțial delegarea, fără întârziere, în cazul în care:
    - (i) există dovezi că organismul delegat de certificare a produselor sau persoana fizică în cauză nu reușește să îndeplinească în mod corespunzător sarcinile care i-au fost delegate;
    - (ii) organismul delegat de certificare a produselor sau persoana fizică nu reușește să ia măsuri corespunzătoare și în timp util în vederea remedierii deficiențelor identificate sau
    - (iii) a fost compromisă independența sau imparțialitatea organismului delegat de certificare a produselor sau a persoanei fizice.

2. Autoritățile competente pot retrace delegarea și din alte motive decât cele menționate în prezentul regulament.

Articolul 53

Informațiile publice referitoare la autoritățile competente și la organismele de certificare a produselor

1. Statele membre publică numele și adresele autorităților competente desemnate și ale organismelor delegate de certificare a produselor, inclusiv ale persoanelor fizice, menționate la articolul 46 alineatul (3), și țin la zi respectivele informații.
2. Oficiul publică numele și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor, menționate la articolul 46 alineatul (4), și actualizează periodic respectivele informații.
3. Oficiul poate crea un portal digital pe care să fie publicate numele și adresele autorităților competente și ale organismelor delegate de certificare a produselor, inclusiv ale persoanelor fizice, menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 54

Accreditarea organismelor de certificare a produselor

1. Organismele de certificare a produselor, menționate la articolul 46 alineatul (3) litera (b) și la articolul 46 alineatul (4) litera (b), trebuie să respecte următoarele standarde și să fie acreditate în conformitate cu acestea:
  - (a) standardul european ISO/IEC 17065:2012 „Evaluarea conformității. Cerințe pentru organisme care certifică produse, procese și servicii”, inclusiv standardul european ISO/IEC 17020:2012 „Evaluarea conformității. Cerințe pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții” sau
  - (b) alte standarde relevante recunoscute la nivel internațional, inclusiv eventualele revizuirii sau versiuni modificate ale standardelor europene menționate la litera (a).
2. Accreditarea menționată la alineatul (1) se efectuează de către un organism de acreditare, care este recunoscut în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și este membru al Cooperării europene pentru acreditare, sau de către un organism de acreditare din afara Uniunii care este membru al Forumului internațional de acreditare.

Articolul 55

Ordine de a acționa împotriva conținutului ilegal

Dacă acest lucru este prevăzut de legislația națională și este în conformitate cu dreptul Uniunii, autoritățile competente ale statelor membre pot emite un ordin de a acționa, astfel

cum se menționează la articolul 8 din Regulamentul (UE) xxxx/2022³⁴, împotriva conținutului ilegal care încalcă dispozițiile articolului 35 din prezentul regulament.

Articolul 56

Sancțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării și al încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Până la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre notifică Comisiei normele și măsurile respective și îi comunică, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 57

Asistență reciprocă și resurse

1. Statele membre își acordă asistență reciprocă în scopul efectuării controalelor și al asigurării respectării prevăzute în prezentul titlu.
2. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să precizeze natura și tipul informațiilor care urmează să facă obiectul unui schimb și metodele aplicabile schimbului de informații realizat în scopul efectuării controalelor și al asigurării respectării în temeiul prezentului titlu. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).
3. Asistența administrativă poate include, dacă este cazul și în urma unui acord între autoritățile competente în cauză, participarea autorităților competente ale unui stat membru la controalele la fața locului, efectuate de autoritățile competente ale altui stat membru.
4. În cazul unei posibile încălcări a protecției conferite unei indicații geografice, statele membre iau măsuri pentru a facilita transmiterea informațiilor despre posibila încălcare de la autoritățile de aplicare a legii, procurorii generali și autoritățile judiciare proprii către autoritățile competente menționate la articolul 45 alineatul (1).

Articolul 58

Certificate de autorizare a producției

1. Dacă, în urma verificării respectării menționate la articolul 46, se constată că produsul unui producător este conform cu caietul de sarcini al unei indicații geografice protejate în temeiul prezentului regulament și dacă respectivul producător a depus în mod corespunzător la autoritatea competentă o declarație pe proprie răspundere, dacă acest lucru este aplicabil în statul membru în cauză, producătorul respectiv are dreptul să primească un certificat oficial sau o altă dovadă a certificării eligibilității de a produce produsul desemnat prin indicația geografică în cauză în ceea ce privește etapele de producție pe care le realizează.

---

³⁴ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE.

2. Dovada certificării menționată la alineatul (1) se pune, la cerere, la dispoziția autorităților de aplicare a legii, a autorităților vamale sau a altor autorități din Uniune implicate în verificarea utilizării indicațiilor geografice în cazul mărfurilor declarate pentru punere în liberă circulație sau comercializate pe piața internă. Producătorul poate pune dovada certificării la dispoziția publicului sau a oricărei persoane care solicită dovada respectivă în cadrul activității economice.

TITLUL V

INDICAȚIILE GEOGRAFICE ÎNSCRISE ÎN REGISTRUL INTERNAȚIONAL ȘI MODIFICĂRILE ADUSE ALTOR ACTE

Articolul 59

Modificări aduse Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului

La articolul 4 alineatul (1) din Decizia (UE) 2019/1754 a Consiliului³⁵ se adaugă următorul paragraf:

„În privința indicațiilor geografice care protejează produsele artizanale și industriale în sensul Regulamentului (UE) 2022/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artizanale și industriale, în calitate de autoritate competentă menționată la articolul 3 din Actul de la Geneva, se desemnează Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, acesta fiind responsabil pentru administrarea Actului de la Geneva pe teritoriul Uniunii și pentru notificările și comunicările cu Biroul Internațional al OMPI în temeiul Actului de la Geneva și al Regulamentului comun.”

Articolul 60

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2019/1753

Regulamentul (UE) 2019/1753 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul prezentului regulament, termenul «indicații geografice» include denumirile de origine în sensul Actului de la Geneva, inclusiv denumirile de origine în sensul Regulamentelor (UE) nr. 1151/2012 și (UE) nr. 1308/2013, precum și indicațiile geografice în sensul Regulamentelor (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 1308/2013, (UE) nr. 251/2014 și (UE) 2019/787 și al Regulamentului (UE) 2022/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artizanale și industriale. În ceea ce privește denumirile de origine care se referă la produse artizanale și industriale și care fac obiectul unei înregistrări internaționale, protecția în UE se interpretează astfel cum se specifică la articolele 5 și 35 din regulamentul respectiv.”;

---

³⁵ Decizia (UE) 2019/1754 a Consiliului din 7 octombrie 2019 privind aderarea Uniunii Europene la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice (JO L 271, 24.10.2019, p. 12).

(b) se introduce alineatul (3) cu următorul text:

„(3) În sensul prezentului regulament, «oficiu» înseamnă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală.”

(2) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„La aderarea Uniunii la Actul de la Geneva și ulterior în mod regulat, Comisia sau oficiul, în calitate de autoritate competentă în sensul articolului 3 din Actul de la Geneva, astfel cum se precizează la articolul 4 alineatul (1) din Decizia (UE) 2019/1754 a Consiliului, depune cereri de înregistrare internațională a indicațiilor geografice protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii și referitoare la produse originare din Uniune în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) și cu articolul 2 din Actul de la Geneva la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (denumit în continuare «Biroul Internațional»);”;

(b) la alineatul (2), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul alineatului (1), statele membre pot solicita Comisiei sau, în ceea ce privește indicațiile geografice care protejează produse artisanale și industriale (denumite în continuare «indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale»), oficiului să înregistreze în registrul internațional indicații geografice care sunt originare de pe teritoriul statelor membre și care sunt protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii.”;

(c) se adaugă alineatul (4) cu următorul text:

„(4) În ceea ce privește cererile de înregistrare a indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale în registrul internațional, oficiul, în calitate de autoritate competentă menționată la articolul 3 din Actul de la Geneva, astfel cum se precizează la articolul 4 alineatul (1) din Decizia (UE) 2019/1754 a Consiliului, procedează pe baza propriei decizii privind acordarea protecției în conformitate cu procedura menționată la articolele 17-34 din Regulamentul (UE) 2022/...”;

(3) La articolul 3, se adaugă alineatul (4) cu următorul text:

„(4) În ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul solicită Biroului Internațional să anuleze o înregistrare în registrul internațional a unei indicații geografice originare dintr-un stat membru în situațiile menționate la alineatul (1).”

(4) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 4*

Publicarea indicațiilor geografice din țări terțe înregistrate în registrul internațional

(1) Comisia sau, în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul publică orice înregistrare internațională notificată de Biroul Internațional în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva, care privește indicațiile geografice înregistrate în registrul internațional și pentru care partea contractantă de origine, astfel cum este

definită la articolul 1 punctul (xv) din Actul de la Geneva, nu este un stat membru.

(2) Înregistrarea internațională menționată la alineatul (1) se publică în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* sau, în ceea ce privește înregistrările internaționale referitoare la indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale, de către oficiu. Publicarea include o referire la tipul de produs și la țara de origine.”

(5) La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia sau, în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul evaluează orice înregistrare internațională notificată de Biroul Internațional în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva cu privire la indicațiile geografice înregistrate în registrul internațional și cu privire la care partea contractantă de origine, astfel cum este definită la articolul 1 punctul (xv) din Actul de la Geneva, nu este un stat membru, pentru a stabili dacă aceasta include conținutul obligatoriu prevăzut în regula 5 alineatul (2) din Regulamentul comun al Acordului de la Lisabona și al Actului de la Geneva („regulamentul comun”) și datele specifice privind calitatea, reputația sau caracteristicile prevăzute în regula 5 alineatul (3) din regulamentul comun.”

(6) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În termen de patru luni de la data publicării înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 4, autoritățile competente ale unui stat membru sau ale unei țări terțe alta decât partea contractantă de origine astfel cum este definită la articolul 1 punctul (xv) din Actul de la Geneva, sau o persoană fizică sau juridică care are un interes legitim și este stabilită în Uniune sau într-o țară terță alta decât partea contractantă de origine pot declara opoziție la Comisie sau, în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, la oficiu. Opoziția este redactată într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.”;

(b) la alineatul (2), litera (e) se elimină;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Motivele opoziției prevăzute la alineatul (2) sunt evaluate de Comisie sau, în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, de oficiu în raport cu teritoriul Uniunii sau cu o parte din acesta.”

(7) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarea teză:

„În ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul respinge orice opoziție inadmisibilă și decide să acorde protecție indicației geografice.”;

(b) la alineatul (2), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, decizia de acordare sau neacordare a protecției se adoptă de către oficiu sau, în cazurile menționate la articolul 25 din Regulamentul (UE)

2022/..., de către Comisie. Actele de punere în aplicare conexe se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Actul de la Geneva, Comisia sau, în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul notifică Biroului Internațional refuzarea efectelor înregistrării internaționale în cauză pe teritoriul Uniunii, în termen de un an de la primirea notificării înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva [sau, în cazurile menționate la articolul 5 primul paragraf din Decizia (UE) 2019/1754, în termen de doi ani de la primirea notificării respective].”;

(d) la alineatul (5), ultima teză se elimină;

(e) se introduc alineatele (5a) și (5b) cu următorul text:

„(5a) În ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale pentru a căror protecție a notificat un refuz prealabil, oficiul poate, din proprie inițiativă sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe ori a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, retrage, integral sau parțial, un refuz notificat în prealabil Biroului Internațional.

(5b) Comisia sau, în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul notifică fără întârziere Biroului Internațional această retragere.”;

(8) La articolul 8, la alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„În ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, același lucru este valabil pentru decizia oficiului.”

(9) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Invalidarea în Uniune a efectelor unei indicații geografice dintr-o țară terță înregistrate în registrul internațional

- (1) Comisia sau, în ceea ce privește indicațiile geografice pentru produsele artisanale și industriale, oficiul poate, din proprie inițiativă sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe ori a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, invalida, integral sau parțial, efectele protecției în Uniune a unei indicații geografice, într-una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe:
  - (a) indicația geografică nu mai este protejată pe teritoriul părții contractante de origine;
  - (b) indicația geografică nu mai este înregistrată în registrul internațional;
  - (c) nu se mai asigură respectarea conținutului obligatoriu prevăzut în regula 5 alineatul (2) din regulamentul comun sau a aspectelor specifice privind calitatea, reputația sau caracteristicile prevăzute în regula 5 alineatul (3) din regulamentul comun.

- (2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în sensul alineatului (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2) și numai după ce persoanelor fizice sau juridice menționate la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva sau beneficiarilor, astfel cum sunt definiți la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva, li s-a acordat posibilitatea de a-și apăra drepturile.
- (3) Dacă invalidarea nu mai poate face obiectul unei căi de atac, Comisia sau, în ceea ce privește indicațiile geografice artizanale și industriale, oficiul notifică fără întârziere Biroului Internațional invalidarea efectelor, pe teritoriul Uniunii, a înregistrării internaționale a indicației geografice în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau (c).”;

(10) La articolul 11, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru fiecare denumire de origine originară dintr-un stat membru care este parte la Acordul de la Lisabona, pentru un produs care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2022/..., dar nu este încă protejat în temeiul acestuia, statul membru în cauză alege, pe baza unei cereri din partea unei persoane fizice sau juridice, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva sau a unui beneficiar, astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva, ori din proprie inițiativă, să solicite:

- înregistrarea respectivei denumiri de origine în temeiul Regulamentului (UE) 2022/... sau
- anularea înregistrării respectivei denumiri de origine în registrul internațional.

Statul membru în cauză notifică oficiului alegerea menționată la primul paragraf și formulează cererea respectivă în termen de un an de la adoptarea Regulamentului (UE) 2022/... Procedura de înregistrare prevăzută la articolul 67 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2022/... se aplică *mutatis mutandi*.

În cazurile menționate la primul paragraf litera (a), statul membru în cauză solicită înregistrarea internațională a respectivei denumiri de origine în temeiul Actului de la Geneva, în cazul în care statul membru respectiv a ratificat Actul de la Geneva sau a aderat la acesta, în temeiul autorizării menționate la articolul 3 din Decizia (UE) 2019/1754, în termen de șase luni de la data înregistrării indicației geografice în temeiul Regulamentului (UE) 2022/...

Statul membru în cauză, în coordonare cu oficiul, verifică, împreună cu Biroul Internațional, dacă există modificări care trebuie efectuate, în temeiul regulii 7 alineatul (4) din regulamentul comun, în scopul înregistrării în baza Actului de la Geneva. Oficiul autorizează statul membru în cauză să prevadă modificările necesare și să le notifice Biroului Internațional.

Dacă cererea de înregistrare în temeiul Regulamentului (UE) 2022/... este respinsă și căile de atac administrative și judiciare aferente au fost epuizate sau dacă cererea de înregistrare în temeiul Actului de la Geneva nu a fost depusă în conformitate cu al treilea paragraf din prezentul alineat, statul membru în cauză solicită, fără întârziere, anularea înregistrării respectivei denumiri de origine din registrul internațional.”

(11) La articolul 15, la alineatul (1) se adaugă litera (e) cu următorul text:

„(e) pentru produsele artisanale și industriale care intră în domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/..., de către Comitetul indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale, instituit prin articolul 65 din regulamentul respectiv.”

Articolul 61

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2017/1001

Regulamentul (UE) 2017/1001 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 151 alineatul (1), după litera (b) se adaugă litera (ba) cu următorul text:

„(ba) gestionarea și promovarea indicațiilor geografice, în special sarcinile care îi sunt conferite în temeiul Regulamentului (UE) 2022/[prezentul regulament] al Parlamentului European și al Consiliului, precum și promovarea sistemului de indicații geografice.”

- (2) Se introduce articolul 170a cu următorul text:

„Articolul 170a

Instituirea unui sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu

1. Pentru numele de domeniu înregistrate sub un nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară, care sunt administrate sau gestionate de un registru stabilit în Uniune, oficiul pune la dispoziție un sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu. La depunerea unei cereri de marcă UE, sistemul de alertă și de informare respectiv informează solicitanții unei mărci UE dacă numele de domeniu corespunzător mărcii lor este disponibil și informează solicitanții și titularii unei mărci UE, opțional, în momentul în care se înregistrează un nume domeniu care conține o denumire identică sau similară cu marca lor (alerte privind numele de domeniu).
2. În sensul alineatului (1), registrele cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară care sunt stabilite în Uniune furnizează oficiului toate informațiile și datele de care dispun și care sunt necesare pentru funcționarea sistemului de alertă și de informare privind numele de domeniu.”

TITLUL VI

ASISTENȚA TEHNICĂ

Articolul 62

Asistența tehnică a oficiului

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate de completare a prezentului regulament cu norme prin care se încredințează oficiului sarcina de examinare și alte sarcini administrative cu privire la indicațiile geografice din țări terțe pentru produsele artizanale și industriale, altele decât indicațiile geografice prevăzute în Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice, propuse spre protecție în baza unor negocieri sau acorduri internaționale.

TITLUL VII

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

Articolul 63

Limbile procedurale

1. Toate documentele și informațiile trimise oficiului în legătură cu procedurile prevăzute în prezentul regulament se redactează în una dintre limbile oficiale ale Uniunii.
2. Pentru sarcinile conferite oficiului prin prezentul regulament, limbile oficiului sunt toate limbile oficiale ale Uniunii, în conformitate cu Regulamentul nr. 1³⁶.

Articolul 64

Sistemul informatic

Sistemul digital menționat la articolul 18 alineatul (1) și registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artisanale și industriale menționat la articolul 26 se dezvoltă, se țin și se gestionează de către oficiu.

Articolul 65

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul indicațiilor geografice pentru produse industriale și artisanale. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 66

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 29, 30 și 49 se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la [JO: data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea competențelor se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune acestei prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată la articolele 29, 30 și 49 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte începând din ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii*

---

³⁶ Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui act delegat aflat deja în vigoare.

4. Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experți desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 29, 30 și 49 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 67

Protecția tranzitorie a indicațiilor geografice

1. Protecția specifică națională a indicațiilor geografice pentru produsele artizanale și industriale încetează să existe la [un an după data intrării în vigoare a prezentului regulament].
2. La [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre interesate informează Comisia și oficiul pe care dintre denumirile lor protejate prin lege sau, în cazul statelor membre în care nu există un sistem de protecție, dintre denumirile lor consacrate prin uz doresc să le înregistreze și să le protejeze în temeiul prezentului regulament.
3. În conformitate cu procedura stabilită la articolele 17-25, oficiul sau, în cazurile menționate la articolul 25, Comisia înregistrează denumirile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol care respectă articolele 2, 5, 7 și 8. Articolele 21 și 22 nu se aplică. Cu toate acestea, termenii generici nu se înregistrează.
4. Fără a se aduce atingere alineatului (1), protecția națională a denumirilor comunicate în conformitate cu alineatul (2) se menține până la adoptarea unei decizii privind înregistrarea. Decizia poate face obiectul unei căi de atac menționate la articolul 30.

Articolul 68

Obligația de raportare a statelor membre

1. Statele membre sau autoritățile lor naționale raportează Comisiei, o dată la patru ani, cu privire la strategia și rezultatele tuturor controalelor privind indicațiile geografice, efectuate pentru a se verifica respectarea cerințelor juridice legate de sistemul de protecție instituit prin prezentul regulament, și ale activității de asigurare a respectării indicațiilor geografice pentru produsele artizanale și industriale de pe piață, inclusiv online, astfel cum se menționează la articolul 45 referitor la desemnarea autorității competente, la articolul 46 referitor la verificarea conformității cu caietul de sarcini, la articolul 47 referitor la diligența necesară, la articolul 48 referitor la asigurarea respectării indicațiilor geografice pe piață și la articolul 55 referitor la platformele online.
2. Statele membre eligibile furnizează Comisiei, la [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], informațiile prevăzute la articolul 15 pentru a opta pentru procedura de „înregistrare directă”. Pe baza informațiilor primite, Comisia adoptă o decizie privind dreptul statului membru în cauză de a opta pentru procedura de „înregistrare directă” și, prin urmare, de a nu desemna o autoritate națională pentru gestionarea la nivel național a procedurilor legate de depunerea cererilor, de modificare a caietului de sarcini și de anulare, astfel cum sunt menționate la articolul 15.
3. Statele membre informează Comisia, la [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], dacă decid să gestioneze în cooperare procedurile naționale prevăzute în titlul II capitolul II, astfel cum se stabilește la articolul 6 alineatul (4).

Articolul 69

Clauză de revizuire

La [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia întocmește un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament, însoțit de propunerile de revizuire pe care le consideră adecvate.

Articolul 70

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2024.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele